କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରାନନ୍ଦଚମ୍ପୂ ।

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାୟନମଃ ।

ତେନେ ଯେନେବ କୃଷ୍ଣାବସନ ବିତରଣେ ଦ୍ରୌପଦୀ ନୈ...ମଣ୍ଡେ
ପାର୍ଥାନର୍ଥାନ୍ କୁରୁଣାମଧିପତିବିହିତାନ ଯୋ ଜହା ବାନ୍ଧବାଗ୍ରେ ।
ଶଚ୍ୟାନନ୍ଦାଶ୍ରୁବିନ୍ଦୁଦଯୋ ଭୁବମମରତରୁଂ ସ୍ୱର୍ଗତେ ନଗଲୌକା
ଦତ୍ତ୍ୱା ଦତ୍ତ୍ୱାବଲାର୍ତ୍ତିଃ ସ ପରମ ପୁରୁଷଃ ସନ୍ତତଂ ଶଂ ତନୋତୁ ।

କ୍ୱ ବସ୍ତୁ ହୃଦ୍ୟାନଠାଗରଣାଲଙ୍କାର୍ଯ ଦ୍ୱୟଂ
ମଣ୍ଡ କ୍ୱ ଲସନ୍ମହାଚଳନ୍ତକାଞ୍ଚନୈଜିତଂ ପୁନଃ
ତୟୋଃ କ୍ୱ ଘଟନାବଧୌ କ୍ୱ ବନଜଲ୍ପନଂ ସ୍ୱଲ୍ପଧି-
ୟଦଂ କ୍ୱ ତ କଥଂ ତଠାଦୁଦରମୀଦୃଶଂ ସାହସଂ ।

ତଥାପ୍ୟଦୀର୍ଘମହତ୍ତମଦିମମଦ୍ୟୋଦୟେନ୍ଦୁମଣି ମଧୁରସଲୋଚ ସଦ୍ୟୋଦୟାଙ୍ଗନନ୍ଦତୋଦୟାରଣାଲତୋ ମଧ୍ୟେ ମଧୌ ବୃନ୍ଦାବନ୍ୟାଂ ସୁକୃତାନ୍ତଭଶ ସର୍ବେଶ୍ୱରସ୍ୟ ନନ୍ଦନନ୍ଦନସ୍ୟାଖଣ୍ଡତପୋପଣ୍ଡଲପିତଣ୍ଡିଲୀ-ଦୁର୍ବୀନେଦାନେନ୍ଦସୋ ଭଗବତୋ ମାତୃଶ୍ରସ୍ୟ ସୁକୃତକୃତାବଳ ଦେଶ୍ୟ ସ୍ୱଧ୍ୟ ସବ ଲୀଳାଂ ଲୋକୋତ୍ତରମଲ୍ପଧୀର୍ଜଲ୍ପାମୀତ ବର୍ଣ୍ଣୟିଷ୍ୟା ମସ ।

ଲଳିତା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ଯଶୋଦା ।

ରାଗ ଯାଟଭାଷା । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଏ ଦେଖ ରେ, କହୁତ ନୂଆଇ ଲଳିତୀରେ । କାଳିଯାହୂନରୂପଶି-ଖଞ୍ଜନା କଲା ମୋ ଆଖି; କଳାଇନ୍ଦ୍ର ବର ଅଗତୀ ରେ । ପଦ ।

ଦେଖ କଦମ୍ବ ଲତାର କୋଳେ ଏ ଶ୍ୟାମଳ ଗାତ୍ର, ଦେଖ ଙ୍କ ପେ-ଖିତ୍ଵସୁତାର ତୀରେ । କମ୍ପି ମୋର କଳେବର ହୋଇଗଲା ଥାରଣାର ଆହାକୁ ଭଗିଛ ତା- ରଙ୍ଗରେ । ୧ । କୁସୁମ କୋଦଣ୍ଡ ଖାଣ୍ଡ କେତେ ଉଥିଲା ତୁଣ୍ଡ; କର୍ଷଣ ନୋହିବା ଖର୍ବଧରେ । କନ୍ଦୁଷ୍ଟ ବରଣ ଲଜ୍ଜା ଖବଳ ହେଲା ମୋ ମନ୍ତ୍ର, ମନ୍ତ୍ରିଯିବାକୁ ହୁଷ୍ଟି ରଜରେ । ୨ । ଏ ମୋହନ ଲୀଳାଧର କୋଟିକାମକଳାଗିରି, ପୂରଣ୍ଡ ସେ ଶ୍ୟାମ ମୂରତିରେ । କୃଷ୍ଣା କରେ ମୁ ଧାଇଁ କାହିଁକି ସରଗ ତାଙ୍କୁ, ଚିନ୍ତ୍ୟୁ ଢଗିଲୁ ଜଗ ଧରେ । ୩ । ଏ ନଇ କି ଜାଣ ଶୀଳ କି କୁଳ ବଳଚପଳ, ଠକୁଙ୍କ ନି ପାଟର ମୋ ମଣରେ । କୋମଳଭଙ୍ଗ ମୋହନ କଞ୍ଜ କୁଞ୍ଚିରୁ ଏ ସ୍ଵନ ଆସି ଚମ୍ଭିଦେଲା ମୋ ଛାତିରେ । ୪ । କଲବଲ ଛଟପଟ ହୋଇ ଯାଉଛି ନପଟ, ସବେଷ ଅହନ ବାରଣରେ । କହଇ ଶ୍ରୀ ବାଲୁକେଶ ସ୍ମରଣ ଧରଣୀଇନ୍ଦ୍ର ଏ ଦ ଦଣ୍ଡ ବିନା ଫିରଗରେ । ୫ ।

—**:O:**—

ନାଦଃ କୋଽପି ନଭସି ଘନଘନଃ ଶୋଭନଃ ଶ୍ରୁଣୁ ରେ
କାନ୍ତଃ କପି ଚଳନ୍ କଳାପମୁକୁଟା ଲମ୍ବାଚରମ୍ପାମଙ୍କେ ।
ସ୍ଫୁର୍ଯ୍ୟଂ ତତ୍ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥଳତ୍ୟପି କଳତ୍ୟନ୍ତ୍ରବିଲାପୋବଳା-
ଦଗ୍ଧାନ୍ତଂ ଶଙ୍ଖ ଦୃଶ୍ୟତେ ବର୍ନଭଢୋ ମାଦେବ୍ ଗଳଂ ମହଃ ।
ଶିଖିଶିଣ୍ଡୋ ପୀତମନୋହର ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଖରେମେଦୁରସମୁଲ୍ଲଟନାଃ
ନାଟ୍ୟୋପଦନ୍ତଃ କୋଽପି ସମ୍ଭୂହୋ ମହାଙ୍ଗାମଳଃ ଶ୍ୟାମଲୋକ ମସ୍ୟୈଭନ୍ତ-
ନି ଭଙ୍ଗ ସ୍ଫୁଟମନଂ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କେଦାର । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ସ୍ୱପନ ଦେଖିଲୁ ରେ । ଖେଳା ଲୋଳା ଖଞ୍ଜନାକ୍ଷି ଏସାହସକଲୁଷେ ।

(ପଦ)

ଖର୍ବ କୃତାର ଯୁବତରୁ କୁସୁମ ବାଞ୍ଛିଲୁ ରେ ।
ଖେଦବୀଜ ମାଳତୀକୁନ୍ଦ-କେଦାର କାଞ୍ଛିଲୁ ରେ । ୧ ।
ଶୀଳାଳପତ୍ର ତ ଧନ ମନରେ ଚାଳିଲୁ ରେ ।
ଖଳଭାବ ନୋହି କଲା ନାଗକୁ ଗୁଳିଲୁ ରେ । ୨ ।
ଗାଇଦେଇ ବ ଅମଳ ଅଦେଖା ଦୋଇଲୁ ରେ ।
ଗାସ୍ୱଣ୍ଡାଧାର ଖଣ୍ଡ ବିଗ୍ରହ ଯୋଇଲୁ ରେ । ୩ ।
ଖଗ ସୂତ୍ର ଝାଡ଼ିଁ ଲବା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ପାଇଲୁ ରେ ।
ଶର୍ମଣି ମଣ୍ଡଳକୁ ଭୁ କର ବଢାଇଲୁ ରେ । ୪ ।
ଖଣ୍ଡେ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗନାଥ ତୋ ପାଦେ ପଡ଼ିଲୁ ରେ ।
ଖଣ୍ଡକରେ ଧନ ଦେଇ ପଦେ ନ ବଢ଼ିଲୁ ରେ । ୫ ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଚଞ୍ଚଲଚନ୍ଦ୍ରକାଞ୍ଚନତମଲ୍ଲାରକ୍ରମଂ ଚେଷ୍ଟା
ତାବାସ୍ମିନ୍ ପୁଷ୍ଟଭେଦନେ ନବବଧୂରେକାଦ୍ୟଶୋଭା ଭବେତ୍ ॥
ବାଲେ ନୂତନସୂତ୍ରକାଲସ୍ୱରତୀ କାଲେଽପି ତାଦୃଗବଙ୍ଗ-
ହଂସାନପ୍ୟନୁକୃଷ୍ୟ ଲୋକବଚସଃ ତଂ ସାହସଂ ସ୍ୱୀକୃତଂ ।

ତତ୍ର ତନ୍ତ୍ରାନ୍ତକାନ୍ତାଭ୍ୟନ୍ତର୍ହିତବଚନସ୍ୟ ଲୋକାତୀତଲୀଲାଲୋଲ-
ଲୋଚନସ୍ୟ ଭବତ୍ୟା ଯୁବତିନାନ୍ତପାଣିବୃତ୍ୟାଭଣସ୍ୟ ଦାତାନ୍ତ ଶିଖଣ୍ଡ-
ଶେଖରେ ନଷ୍ଟପଦ୍ମନତମାଲମାଲାକମତଲେ ମଦ୍ୱସି ବ୍ୟବହୀସ୍ତାପେକ୍ଷ
ବହ୍ୟାଯନଘୋପଦଲାସଃ ।

ସଖୀଙ୍କ ଉକ୍ତି ।

ରାଗ ତୋଡ଼ି ପଞ୍ଚମ । ଆଦିତାଳ ।

ଯଲ୍ଲଣିତ କଲା କଥା ରେ ସଙ୍ଗାତ ।

ସ୍ୱପନ ପିନା ମୁଁ ତୋତେ ଧର୍ମରୁଦ୍ଧ ବଳପଡ଼ିବାକୁ କଥା ରେ । ପଦ ।

ଘଟାଇଲୁ ବିପଦ ଗମ୍ଭୀର ତୋ ହୃଦ ଗଣ୍ଠିଧନ ଚୋର ସ୍ନେହ ।
ଘୋଟୁ ଅଛି ଖେଦ ଦେବାର ଦରଜ ଯିବାର ଉପାୟ କହ ରେ ।୧।
ଘଞ୍ଚାଇଣ ତୁଣ ଲାଗି ଯାଙ୍କେ ପୁଣି ଉଞ୍ଚାଇଲା ମନ ଝୁଲ ।
ଘୋଳା ସରଳରୁ କଣ୍ଟୁ ପୀୟୂଷରୁ ସ୍ୱାଦୁଗୁଣ ଗଲା ବଳି ରେ ।୨।
ଘିଳଦେଲା ପଦ୍ମାକର ନୀଳ-ଭର କଳକାମଯ୍ୟ ଭ୍ରମର ।
ଘଟନ କି ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଲା ସନ୍ଦେହ ନିଶ୍ଚଯ୍ୟ ହୋଇଲା ଦୂର ରେ ।୩।
ଘଟାଳସନାଟପଦ୍ମ ଖଞ୍ଜଣ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଆସିଲା ଉତ୍ତ ।
ଘଣ୍ଟିଏ ଅର୍ଦ୍ଧେ ଗୁଳ ଗଲା ପରା ଗଜ ବିବେକ ଦେଲା ଘହୁଡ଼ି ରେ ।୪।
ଘଗନ କୁସୁମ ପାଇଁ ଏତେ ଶ୍ରମ ଫଳ ହୋଇବ କି କାଳେ ।
ଘୋଳଥା ନ ରଖି କହ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି ଗହଳ ନଥିବା ବେଳେ ରେ ।୫।
ଘୋଳ ଦେଲା ମୋର ବାହାର ଭିତର ସ୍ମର ପେ ଅବା ସରସେ ।
ଘାଟ ଘୋହିଯାଉ ପୂରନ୍ତ ପୁଲକ ଶ୍ରବଣ ସୀମା ସ୍ପରଶେ ରେ ।୬।
ଘଉଷ୍ଟ ଅରୁଚ କାହିଁକି କରୁଚି ଅଟନ ବସନ ଦେହେ ।
ଘୁରୁଞ୍ଜକଟଭ ଜାଣିଲେ କି ଗଭ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗୁର୍ଗପଭ ବହେ ରେ ।୭।

— ଟୀକା —

ସ୍ୱାଭବେ ସଖି ମୁଖ ମାଦୃଶି ଜନେ ତ୍ୱଂ ବଞ୍ଚନାନଂ ଭଦ୍ର
ନାନାଭାନବଧାନତା ଗ୍ରହିଲତା ନର୍ମୀଭ ଶର୍ମାତ୍ମନଃ ।
ଜ୍ଞାନାତ୍ମା ଭଦନ୍ତବଚଃ ପଥ୍ୟ ଭବେ ନାର୍ଦ୍ରାଙ୍କ ର ବିନ୍ଦୁ ରେ
ସଖ୍ୟ ତୋ ଭବହୃଦ୍ୟଥାଂ ହରପଦ୍ମମୋଦଂ ଚ ନୋଦସ୍ୱୟୁ ।

ଶ୍ୟାନେନ ବାଞ୍ଛାନେନ ପ୍ରଭବସ୍ୟାପତ୍ରଧସ୍ୟ ପୂରବରବିସଖ୍ୟାଭ ପ୍ରତ୍ୟୋଗଶୀର୍ଷାଂ ମାତ୍ରଶ୍ରୁଗାଶ୍ରୁଗବିଶେଷନଃଶେଷଷା ମର୍ଥ୍ୟାଂ ବିମାଳନାଂ ବର୍ଦ୍ଧର୍ଯ୍ୟପୃସି ବ୍ୟର୍ଥ ବିଭ ଗଦ୍ଦଭବଦ୍ଧ୍ୟଂ ପାପିଗଳାତଧୈର୍ଯ୍ୟାସ୍ୟାଂ ପୁନସ୍ତାଂ ଶତ ସଖୀ ସମାକୂତଂ ।

ସ୍ୱର୍ଥାଙ୍କ ପ୍ରଭ ସଖି ।

ସଜ ବାମୋଷ । ଏକତାଳୀ ।

ଯେବନାଇ ଆମ୍ଭେ ସେବତ କହୁଲୁ ଗୋ । ଯେନ୍ନଲ ନାହୁ କାଳା ସ୍ତୁତିଲୁ ଗୋ । ଧୂପଘଟକୁ ଶିଖିଶିଖା ପାଶରେ ରଖି, ଶିଶୁଷଦେହା ଏନ୍ଦା ସ୍ତୁତିଲୁ ଗୋ । ପଦ । ଦସ୍ରନାଥ ନନ୍ଦଭା-ଅନାଭୂଣିକ ମନା କରୁ ସେ ଥାଉଁ ହୃଟି ଗୃହ୍ନଁ ଲୁ ଗୋ । ଘଟି ସ୍ୱରଙ୍କ କରେ ନାହିଁ କ ବ୍ରବେଦରେ ମହାର୍ଣ୍ଣବରେ ଅବଗାହିଲୁ ଗୋ । ୧ । ଘୋଟି ବଡବମୂଳ ଘୋର ଘୋର ଜଙ୍ଗଲ ଜଡ଼ଲ ଭୂରେ ଡାହା ପିଇଲୁ ଗୋ । ଘୂମାଇ ମାନ ସମ୍ଭାଲା ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭ ସ୍ତୁତେ ପୋଗୁଁ ସିନା ବଞ୍ଚି ଅଇଲ ଗୋ । ୨ । ଯେନ ଯେବାଇଁ ଯାଉଁ କହୁବା ସମଯାଇଁ ଘଟିଲେ ସିନା ଏକାଜାଇଲୁ ଗୋ । ଘଟନା ବିଭବତେ ଅବଶ୍ୟତ ତନ୍ଦରେ ତୋ ଯେନ ଆମ୍ଭାଧାରେ ହୋଇଲୁ ଗୋ । ୩ । ଘୋଳାରେ ଝଟଣ ମରୁ ଥାଉଁ ତୋ ହୃଲୁମରୁ ନନ୍ଦକୁଞ୍ଜଦନ୍ତଙ୍କୁ ଚହ୍ନିଲୁ ଗୋ । ଘାଞ୍ଚି ଦେହଛୁ ମାନ ଭୃଲ୍ଲିବ୍ରଣ ଚେପନ ନେକ୍ଷା ଯା ଆମ୍ଭ ବଣ ଚୋହିଲ ଗୋ । ୪ । ଘନେ ଉପଲାଳୀକା ଗୃହ ଘନକୁନ୍ତଲା ଭୁ କି ଏ ଅଭିଲାଷ ବହିଲୁ ଗୋ । ଘାଉଛେଲୁ ଛିରସେ ଅସ୍ପୃଷ୍ଟର୍ଗଣ ସ୍ନେହେ ଅବଶ୍ୟ ମୋହ୍ନବଲୁ ମୋହିଲୁ ଗୋ । ୫ ।

ଧନ୍ୟା ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ ଧନ୍ୟା ତଃଛବହ୍ନିଭୂବଃ ପ୍ରେକ୍ଷଣଂ ନେତ୍ରପଥଂ
ଭୂମ୍ପୋ ହ୍ୟୁଭିଃ ପ୍ରଯୁକ୍ତା ଶ୍ରବସି ମା ଲଳତା ଭୂଚ୍ଛବୃତ୍ତା ତରିସା
ବୈଦେହ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ ସମୁଦ୍ୟଦଗଦହୃଦ ତନ୍ଦୁରେଯଦ୍ୟଶ୍ଲେଷା ଜବଦେଃ
ଯାମଃ କାମସ୍ୟ ଧୂର୍ତ୍ତେ ପଞ୍ଚରହ୍ନ ଜଗତଃ କେବଲଂ ଶେତ୍ବଲମ୍ଃ ।
ସ୍ୱାମିନ୍ୟନୁଜ୍ଞାନଲବ୍ଧ ନଜଯାଲଦୈବ ମାଦୃକ ପ୍ରିୟୃକବଣ୍ଣଙ୍କ
ପ୍ରଯତ୍ନାନାମନୁପ୍ରଧ୍ୱାପରଣଭଃପରମେଣ୍ୟାଧୀନଂ ତର୍କପ୍ୟୋଦର୍କମିଭୂ୍ୟଲୁ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତରଂ ପ୍ରବଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପୟାମାସ ଲଳତା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ରାଗ କୁମ୍ଭକାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

କୂଆନଃପଟଳୀ ମୁକୁଟ ହେ ୧ ନାହିଁ ବ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ସୁଖ ।
ଜପଃ ଦପ୍ରେଜ ଦଶନ୍ତ ଭ ଆଜ କାରଲସ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ । ପଦ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ ବାସି ହେଲା ପଶ୍ଚ ଦଶି ଯାଉଛନ୍ତି ଦୂରୁଁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ।
ନାସା ନୀଳକମଳ ଫୁଲକୁ ଅନଳ ପ୍ରସରୁଛି ବେଗ ବେଗ ।୧।
ଛପ ଉପବନ ନିକଟ ପବନ ସ୍ପର୍ଶକୁ ଯେବେ ଡର ।
ଯଂକୂଳ ସ୍ଥଳ ଏ ବଡ ଶୀତଳ ନନ୍ଦନ୍ତ୍ୟାଷ୍ଟିଭି ବିହାର ।୨।
ମଦ ନାହିଁ କି ନପୂର ଶଶୀ ବଦନ ଆହ୍ଲାମରଇ ଯେ ଧନ ।
ନବନୀତ ତନୁଁ ସ୍ମରୁଁଦେହେଁ କାହୁଁ ମନ୍ଦବିନ୍ଦୁ ଏ ବଦନ ।୩।
ନବଚେତନମଦୁଃଖି ଅମଏ ନିଧି ନଥନ୍ତେ ଫୁଲ ଏ ବନୁ ।
ନେତ୍ରପଥେ ପଡଗଲେ କି ସେ ଛାଡି ଛାଡ଼ି ଯାଉ ନାହିଁ ମନୁ ।୪।
ନ ବିହର ଗୋପ ସଙ୍ଗୋଳ ଏ ଯାଏ ଗହନରେ କିଛୁ ଦିନ ।
କରେଶ ମଣ୍ଡନ ଶ୍ରୀ ହରିଭଞ୍ଜନ ଜଗଦେବ ସ୍ତବ ଯେନ ।୫।

ହା ହା ହନ୍ତ ହତାସ୍ମି କେନ ବିଲସଲ୍ଲୀଳା ସ୍ଫୁଟଚ୍ଚୋଦ୍ଭଟା
ଧୂର୍ଯ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟ ସିକ୍ତୋତ୍ପୂଲାବିଲରୁଚେମାସୀନ୍ନିଧିସ୍ତେ ବଧୂଃ ।
ନାତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ସ୍ୱ ପଞ୍ଚମାନ୍ୟପି ହନାନ୍ୟସ୍ମାରୁ ହାସାର୍ତ୍ତ କାନ୍
ବାର୍ତ୍ତାଂ କେବଦସଖୀ ଶୈତକିଭବ ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡପଞ୍ଚ୍ୟାପ୍ତଂ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବାପୀତ ସ୍ନେହେନ କଶୋର ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ାମଣେ ଧାତୃତନ୍ତ୍ରବଳସ ହେଳକଳାକଳାପଲାଲନଲଲିତାପୂ ବସୁତେ ହବନେ ଭବତ ନ ଚଂ ହଂସମଣ୍ଡାନ୍ତଂ ବାହୁଜଭଟ୍ଟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନଂ ।

ବୃତ୍ତ ।

ରାଗ ପଞ୍ଚମ ବରାଡି । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟୀ ।

କାହିଁ ଗଲୁଁ ତୋ ସରଣୀଙ୍କ ଭଲ କରେ ତରୁଣି ତଡ଼ାଗିତପଥସଙ୍ଗ ବସି । ଚନ୍ଦ୍ର ମଣିନ୍ଦ ମୁଁ ତୋତେ ଡାହିଁ ଯା ଅଭିଷବଦେ ଗୃହଦେ ମିଶାଇଲୁ ଆସି ରେ । ଚନ୍ଦ୍ରାଷାଢ଼ି । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଚିବୁଡି ସୁଧାଙ୍କର । ତତ୍କ-ନିଷିତରେ ମୁଖ ଉଛ । ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ କୃପାକୃପଣ ସଖୀ ରଖିଲା ମୋ ପ୍ରାଣ ଯେନଲକ ଏତେ ସର କର ରେ ।୧।

ତେତା ଥିଲାପରି ଉଚ୍ଛ ପ୍ରଶିତନ ହେଉଅଛୁ ଚକୁଣତ ହଶୁଚ୍ଛୋ

ଦେହ । ଏଣି ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହେ ଚାମରଛଟକୁ ସ୍ମୋରେ ରତି ଗାହୁଁ ଥିଚାଞ୍ଚଲ୍ ଢଦ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚର୍ମ ଉବନଢନୀର ନୀର । ଛନ୍ଦ, ବା ଚମ୍ପୂ ଭୂଷାର ସାର । ଚାରୁ ମାତୃଉଦ୍ର ଚରୁଚଳ ଶୀତଳ ଦେହଭୂରୁ ଛନାଏତ ଖେଦ ନାହିଁ ମୋର ଗୋ । ୨ ।

ତାର ଦରଦରେ ଘେର ଚରାଉଥାନ୍ତି ବାଛୁର ଚୂଳ ମୁକୁଟିଆ ସଖା ମାନେ । ଚରାମଣ୍ଡା ଶୃଙ୍ଗ ବେଣୁ ବାଦ୍ୟନାଦ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ସେସ ହୁଏ ଦନେ ବନେ ଜନେ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଭୂମି ବାରୁଣୀକି ଦନହୁଏ ତପଲେ ଅମ୍ବରେ ବହନ୍ତି । ଚଉସଖ୍ରା ମୋ ଭାର ଲାଗିନାହିଁ ଡ୍ରମେ ତ୍ରାହ ଚମକିଛି ନାହିଁ ମୋର ଛାତି ଗୋ । ୩ ।

ଜାମୀକର ଚାରୁଶିଳ୍ପୀ ସୁନଗ୍ନ କେଉଁ ଅମସ୍ତ୍ର ଚାଞ୍ଚି ନାହିଁ ଦନେ ମୋ ନୟନ । ଚମତ୍କାର କଥା ଦେଖି କପଟ ପେଟରେ ରଖି ତୋତେ କହ ନ କହନ୍ତି ଧନ ଗୋ । ଚଳାପାଙ୍ଗି । ଚରାଚରା ଚାଲି ଭସ୍ମମୟ । ତକଷ୍ଟି ଦେଲୁ ମୋ ହୃଦାଶୟ । ଚରଣ ଯୁଗ କୁ ତୋର ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗେଶର ତୋଷ ନାହିଁ ଥିଲେହେଁ ବସ୍ତାଥ ଗୋ । ୪

କଲ୍ୟାଣଂ ବଲ୍ଲଭାନାଂ ବ୍ରତଲଳିତବପୁଷାଂ କିଂ ସ୍ମରାରେ ରୁଦାରୈଃ
କାରିଦ୍ ବାଲାବଲୀନାଂ ଶ୍ରିୟମନୁଭବସି ପ୍ରତ୍ୟହଂ ସତ୍ୟସନ୍ଧେ ।
ଦାନସ୍ତିନ୍ନା ମଣୀନାଂ ତତିମିବ ସ୍ତବକଂ ତ୍ୱା ପ୍ରପଦ୍ୟାସ୍ମି ତୁଷ୍ଟ
ସ୍ତିଚ୍ଛଂ ସନ୍ଧ୍ୟାତ୍ତମାତ୍ରା ବ୍ରଧମୁଖି ମମ ଯଦ୍ ଯାମି ନେତ୍ରାତ୍ତିଥିଶ୍ଚ ।

ଅମଦ୍ୟ ଲଳିତେ ଧରତ୍ରୀପୁତ୍ର ଚରମ ସମ୍ଭାରଚିରାବଗ୍ରହଗ୍ରହିଳଉଦ ଗ୍ରହବରନବାହବ୍ୟଭଚରତପ୍ରାକ୍ତୂରଂ ତଦା ବୃକ୍ଷେବ ବଷ୍ଟ୍ୟାତ୍ର ପ୍ରବିଷ୍ଟଂ ସ୍ୱୁଭମାତ୍ରତସ୍ଥା ଲଳିତା ।

—: ଲଳିତା :—

ରାଗ ମୁଖାବରୀ । ତାଳ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଛଳବାକ୍ୟଜାଣ କେ ? ଛାଡ଼ ଏ ଆଡମ୍ବର ଯେ । ପଦ ।
ଛବିଳ ଆସିଲ ଦନେ । ଛପିବାରେ ଅଛୁ ବ ସେ । ୧ ।

ଛେଳଗୁଚ୍ଛ ଚିନ୍ତା ବଳ । ଛାଡ଼ିରେ ଗଳାଣୀ ଗର୍ଜ ॥ ୨ ॥
ଛୁଟି ଯାଉ ବାଟେଚଳା । ଛଟପଟ୍ଟ ହେବ ହିଳା ॥ ୩ ॥
ଛିଣ୍ଡାସୁଧା ପଶ୍ଚ ଦଧେ । ଛୁଇଁ ଦେଲେ ବାସଛି ସେ ॥ ୪ ॥
ଛଟା କାହା କଷ୍ଟାଘର । ଛୁଞ୍ଚି ଦେଲାଣି ବଗର ॥ ୫ ॥
ଛନ୍ଦ ମନ ଭୁମ୍ବ ଗୁଣେ । ଛ ଭୁଇ ଦୁର୍ଗେଗ୍ନ ଭଣେ ॥ ୬ ॥

ଅଙ୍କାନାଖେନପୂର୍ଣ୍ଣଂ ବିଦ୍ଧାପୂ ରୁକୁଭାମାଳିଙ୍ଗ୍ୟସ୍ଥିତ୍ୱା ମନ-
ସ୍ତାପଞ୍ଚାଲ୍ୟାଦ୍ବିରମେତ୍ୟାଶରସ୍ତୁ ଭଣେ ନ୍ୟେମ୍ୟାଞ୍ଚଲୋଦଞ୍ଚଲଂ ।
ନୋ ଚେଦାଧିବଶାଦବିଶାଉଦଦଶାମେତ୍ୟେଉତ୍ସଂ ସୁନ୍ଦରଂ
କାନ୍ତା ସଞ୍ଚସ୍ତୁ ପଞ୍ଚସାୟକବୟସ୍ୟେ ଯାନ୍ୟଭାମେଷ୍ୟଥ ।
ମୋହଳନାଃପଚେଲୋଇମୁକୁଟମଣେନାନ୍ତଃ ସନ୍ତାପ ମନ୍ତ୍ରେଣ ॥
ଫଳମିଦ୍ଧ ପ୍ରଭସ୍ତେଦ ତବ ବୈଚିତବକ୍ଷଣଲତା ଲଭାସ୍ତୁଃ ;

କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ପୁନ୍ନାଗ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଜାଣେନ୍ତୁ ଏତେ ମାତ୍ରକ ଗୋ ଲଳିତେ, ଯାହାଇଛୁ ତୋର ପାଦଙ୍କର,
ନୃତ୍ୟନର ବଳ ସ୍ନେହୁ ଜନୁ ବେଲ କରେ ବିଭାବସ୍ତନାହାକର ।ପଦ ।
ଜଣେଙ୍କଟେ ବ୍ରଜଶିଶୁ ଥିଲେ ନନ୍ଦପୁରୁଁ ଆସୁଥିଲେ ଖେଳାଇ ସଂଗ୍ରା
ଜମ୍ବୁସ୍ତମଣି ଗୋଷ୍ଠୀନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଜଣି ବାହ ପୂରେ ହେଲୁ ମୋ ନଜର ॥ ୧ ॥
ଜାଣି କୁସୁବିନ୍ଦୁ ବାତାପୂନବୃନ୍ଦ ଅଜାଇ ମୁ ଚାଲୁଥିଲି ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ।
ଜଞ୍ଚମ ହେବାର ଜମ୍ବୁକଦମ୍ବାରଣିସ୍ତ ଷ୍ଟୁଇନ୍ଦ୍ର ହେ ନ ପ୍ରକାର ॥ ୨ ॥
ଜୀବନଦ ନୀଳଜଳଜପୁଞ୍ଜର ବଧୁବିମ୍ବେ ହୋଇ ବିଳାସ ବିଲୋଲ ।
ଜାଞ୍ଜଲା ଗଇ ଜିଞ୍ଜିର ଶରନ୍ନଭର ବଙ୍କଷା ଖଇଚାବ ॥ ୩ ॥
ଜଡ଼ତରଙ୍କୁ ଗୋଳ ଦେଲାପରି ଶିଳଦେହରେ ମୋହର ପୀଡ଼ାଗଲା ବନ୍ଧ
ଜାନନାଶ ଝଲ ଯାଉଅଛି କଳପାରୁ ନାହିଁ ମୁ ମୋ ହୃଦନ୍ତର ॥
ଜଳଜଳ ଦାଣ୍ଡ ହେ କିଶୋର ଶିଶ୍ନ ବାହ୍ୟ ନେତ୍ରପାତେ ଯାଉନାହିଁ ଫୁଲ
ଜାଞ୍ଚଦବ ଦଇଚନ୍ଦନ ମୋହତ ନାମ ଜପୁଅଛି ଜନ୍ମନ୍ତର ॥ ୪ ॥

ଦୃଷ୍ଟେନ୍ଦ୍ରଜାଲ୍ୟଦୟିନା ଦୃଷ୍ଟିନାପଦେଶଃ
ସଂସ୍ପୃଶ୍ୟତେ ମମ ହୃଦା କଥାପ୍ୟାନି ସତ୍ୟଂ ।
କସ୍ତେ କମସ୍ତ୍ରୀଣିଦଶୌଦିଲତା ବିଲାସଂ ।
ତଦ୍ ବୀଯଣାଦିଗତ ଉଦ୍ଭୂଷ ଉଲ୍ଲାସ ।

ସହଚରଭଲ୍ଲଲତେ ବାମଲଚଲଦଳ ନୋପଲଘାନା ରୂଢ଼ଚେଳବାସସ୍ୱ କୋଳାଟୋଲଲେ ଭନେନ ଯଦ୍ଧ୍ୱା ପିଷ୍ଟପ୍ରୋଞ୍ଛିଷ୍ଟଚେଷ୍ଟା କାଚନ କାଷ୍ଠ ବମ୍ପ୍ତୀ ସଖୀରଣୀପଞ୍ଚାଳିକା ତଦଧଃ ସମାପତ୍ୟନୋତ୍ରବଶ୍ୱେତହୃଦ୍ୟଶ୍ଚ-ତାଂବିଲୋକ୍ୟ ତତ୍ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ୟତୋଦ୍ଗତ୍ କଷ୍ଟେନ ସ୍ତ୍ରୀଦୃତ ଇଦ ଚେତନଂ ଜାନାମି ॥

ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିପରଜ । ଆଡତାଳ ।
ଜଗତ ମାତ୍ର ହେଲ ହେ ଶ୍ୟାମ ।
ଜିମିତ ହେବାକୁ ହଦସ୍ରେ ଯାମ । ପଦ ।
ଝାଉଁଳିବା ନବତମାଳ ରମା । ଲିଙ୍ଗି ଥାଣି ଅଙ୍ଗେ କଲାଣି ଜମା । ୧ ।
ଜଡ଼ିବ ବଳ କୋମଳ ଡାଳରୁ । ଜଣଧ୍ୱଜ ଯାନ୍ତି ପିଡ଼ା ତାଳରୁ । ୨ ।
ଜିମିଜିମି ଲୁଠି ପୃଷ୍ଠେ ରସାଇ । ଜୁରବାର ଏକା ହୋଇବ ସାଇ । ୩ ।
ଜଳି ପଶାଳି ଜଟକେ ନାହିଁ ବ । ହୋଲାମାଇଲା ଭୂମକୁ ବାହୁଡ଼ । ୪
ଜଳଦ ଟଳ କୃଷ୍ଣ ଅକାରଣେ । ଜାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରହା କାଦମ୍ବ କଣେ । ୫

ଷଙ୍କାଂ ପଙ୍କଣଷକଂକରଭଗୁରୋବଗୀତ୍ୟ କିମ୍ପୁ ସୁଧା
ଦଦ୍ଧ୍ୟାଃ କ୍ୱାପି ସୁଧାନ୍ତମୃତ୍ର ବସ୍ତୁଷାଲୋକେ ପିବଦଭ୍ୟାଶୁରଃ ।
ବ୍ୟର୍ଥଂ ପ୍ରାର୍ଥନୟା କଦର୍ଥ୍ୟସି ମାଂ ଗତ୍ୱା ଦୁତ୍ୱଷାଂ କଥଂ
ସ କିଂ ମଦ୍ ବଶମେଷ୍ୟ ଦନ୍ତ ବିଧ୍ୟତସ୍ତ୍ରାଂ ବଧ୍ୱା ବଧ୍ୱା ।

କେଶବଲଭାତନ୍ତ୍ରୁବଲୟବାଗଭ୍ୟଃ କଣ୍ଠୀରବକେନ ହଞ୍ଜାବ କ୍ଲେଭବା ହାସ୍ୟାଦୃଶୀଭର୍ତ୍ସଣୀକର୍ତ୍ତୁମିଚ୍ଛନ୍ତ୍ୟା ।

କୃଷ୍ଣ

ରାଗ ମୋହନା । ଆଦିତାଳ ।

ନ ଭଙ୍ଗ ନେର ନୃତ୍ରାଳି ଭାରତି ହୃଥ ସାଦ୍ଧା । ପଦ ।

ମୋହନେ ଭୁ ଯନ୍ତ୍ରାଣ, ନର୍ଦ୍ଦପୃ ଅତନୁ ବାଣ, କାଃମେଷ କଲ୍ପ ଭଞ୍ଜନାଦ୍ଧା । ୧ । ନପକୁଞ୍ଜ ହୃପକଣ୍ଠେ, ନ୍ୟସ୍ତ ହସ୍ତ ମୋ କଣ୍ଠେ ନାଗବନ୍ଧ, ନନ୍ଦୁପନ ବାଦ୍ଧା । ୨ । ନଷ୍ଟପୃ ଏବେନ ଟଣ୍ଡେ, ନ ଜାଇବ କଦାଚିତେ, ନ ବଢ଼ାଇଲେ ଭୁ ସ୍ତମ୍ଭନ୍ଧା । ୩ । ନେତ୍ରାନ୍ତ ବିଳାସ, ତାର କଦାନ ଏ ଅବସ୍ଥା ରେ, ନଭେଷି ଜଚ୍ଛାରୁ ଥବେ ଆଦ୍ଧା । ୪ ନାଥ ଅଷ୍ଟବର୍ଗର ଯେ, ନଭ ଦ୍ରସ ତୋ ଯଃଦେ ଭଜେ, କନ୍ଦବେଶ ନ କଲେଭ ଚାଦ୍ଧା । ୫ ।

ଦୃଷ୍ଟାଂ ଭବ୍ୟ ଭବ୍ୟାଂ ତରୁଣତବଣଂ ଭେ ମୃଦୁଗିରଂ
ଭକ୍ତସ୍ୟେ କନ୍ଦର୍ପାମ୍ବୁ ନଧିଚରଣାପ୍ରେଭ୍ୟଦ୍ଧରତଃ ।
ସ୍ମିତା ଯାଶା ନାଶାନୀଲଲବବିଲାସାପ୍ତୁ ନନୁଞ୍ଜାଂ
ରୂପାସଙ୍ଗାଂ ଭଙ୍ଗାଂ ନୟନ ବନ୍ଧରଙ୍ଗାଂ ନ ଭ୍ରୁରୁପାଂ

କୋଟିଭଂ ସର୍ଷି ସାଧାରଣେଭରୁସୁଖସ୍ୱର୍ଗସୌଧୋର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଞ୍ଚାରଲାଳୋଦ୍ୟତ ସାର୍ଦ୍ଧପକସ୍ୟ ମମାଗ୍ରାଂବେଦ୍ଧଣୀ ଦ୍ଧରଣଂ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ବସନ୍ତ ଏକତାଳ ।

ଶ୍ଳୋକ ଭ ଶ୍ରବଣରଜ ବାସବ କୋଦଣ୍ଡରୁ ଚଣ୍ଡ ଧନୁ ।
ଶାଣି ବିନ୍ଧେ ଷମ୍ଭ ସଦୃଶ୍ୟ କଳମ୍ବ ଭ୍ରୂମୂର୍ଦ୍ଧ୍ନ ଏକା ଅତନୁ । ୧ ।
ଶୋଭାଟେକ ମୋତେ ଭକ୍ତ ନାନାମତେ ଭୂମ୍ବ କାମନା ପୂରବ ।
ଶାଣସ୍ୟା ଗୁରୁଜନ ଗଞ୍ଜଣାଭୁ ମୋ ପ୍ରାଣପକ୍ଷି ରହିବ । ୨ ।
ଯୋଥିବା ଭର ବରକୁ ଗୋଚର ଯେତେ ସମାଚାର ଗୋପେ ।
ଦିଦେଲେ କଂସଅଗେ କେନ୍ଦୁଗ୍ରନ୍ଥ ନନ୍ଦବନ୍ଧ ଦେବେ ଟୋପେ
ଟେଟ ଏ ସୁନ୍ଦର ଙ୍କ ମୁଖଟି ଧର ଘର ଭୁଡ଼ା ଫରମାସ ।

ଝିଙ୍କାଏ ହେଲେ ଯେ ହୃଦମ୍ବୁ ମଜ୍ଜେ ନୋହିଲା ତ୍ରାସ ବିଳାସ ।୭।
ଝାଞ୍ଜି ସୁଧାଂଶୁ କଳାକୁ ଆକାଶୁଁ କଢ଼ିବାକୁ ଯାଣିଗଲ ।
ଝୀବାସ୍ତିତ ଅସ୍ମନୁର୍ଗ କହଇ ହେ ଶ୍ୟାମ ଏକି ଆଚରଣ ।୮।

ଯାବନ୍ତୋ ବିଲସନ୍ତି ଯୌବତମଦର୍ଣ୍ଣୌନ୍ଧଃ କିଶୋରାଃ ପୁରେ
ପକ୍ଷସ୍ତେଷୁ ସମସ୍ତୁକଲ୍ପତପଙ୍କଃ ପ୍ରକ୍ଷେଡ଼ନାନ୍ କୌସୁମାନ ।
ବାହାବାହୁବି ପୂର୍ବକଂ ତଂଜନ୍ତି କିଂ ହୃଦୟେଂଷ ଭୁଜାଗସ୍ୱେ
ହା ହା ଶମ୍ବ କଦମ୍ବତୋମର ଭରାଲ୍ୟାନ୍ କଲମ୍ବାନ୍ କ୍ଷୁଃ ।
କେନ ବାଲ୍ୟ କିଶୋରେଣ ବଲବନଗର୍ଯ୍ୟାମଣ୍ଡଳୁଷ୍ଠି ସବିନ ସ୍ତନାନ୍ତେ
ସ୍ୱବକୃତି ମସ୍ତୁଞ୍ଚିତଃ ଭୃଭଜା କଙ୍ଗ ନାବଲୋକ୍ୟତେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ଦେଶାକ୍ଷ ଆଡ଼ତାଳ ।

ଠିକ ଠବର୍ଣ୍ଣ ଲ ଚନ୍ଦ୍ରାନନା ଟୋ ଚତୁରେ । ପଦ ।

ଠକଶୀଣ ନ ଆଚର, ମୋ ବେଦନାକୁ ବାନ୍ଧ,
ଅଙ୍ଗପଞ୍ଚ ଜାଣବଧି ତୋତେ ହୃଟିଭ ରେ । ୧ ।
ଠୋ କର ଛଣ୍ଡାଇ ଦେନା, ପ୍ରିୟସଖି ମୋ ବେଦନା,
ନ ଲାଗଇ ତୋତେ କାଳି ହେଲେ କିଞ୍ଚିତରେ । ୨ ।
ଠାଣ ଦେଲେ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳେ ବାଜନ ସ୍ତନେ ବେସ ବଳେ
ବିସ୍ମଜବ ଯଣରୂଚି ପଣ ସୁ ଚିତ୍ତ ରେ । ୩ ।
ଠଣା ଠୁଙ୍କ ଚାପ ତ୍ରାସ ମୁଣ୍ଡେ ମନାମଥ ପାଶ,
ବନ୍ଧନୁ କର ଭୁ ସେନା ମୋତେ ମୋ ଚିତ୍ତରେ । ୪ ।
ଠଉବାଇ ଅବହର କଲେ ଭୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋହ
ସ୍ୱଜ ରାଜୀବ ନେତ୍ରାକୁ କର ଉଚିତରେ । ୫ ।
ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପଦାମ୍ବୁଜ ଧ୍ୟାନରଙ୍କ
ନୃପ ଜଗଦେବ ହରେ ଉକ୍ତେ ଉଚିତରେ । ୬ ।

ଏଣୀଦୃଶା ପ୍ରିୟସଖୀ ପ୍ରିୟବାଦନୀ ତେ
ତ୍ୟାପତ୍ରନେନ ମଦୁପୀଢ ବଷାର ଦେଘ ।
ବସାସନଃ ସ୍ୱହୃଦୟମ୍ବୁଜମପାସ୍ୟ ଭୁଭ୍ୟଂ
ଯଦ୍ଦୋରଭେ କୁରୁ ପୁରୂପବଣ୍ଡୀ ବସେ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଗତଜନବର୍ଗୋପକାରକଜନ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଯଶୋଽପବର୍ଗ ନିର୍ଗତାଳସଙ୍କ ସତାଂ ତସ୍ମୈ ତୋହୃଦୟାଳବଃ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ି ପରଜ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଝର ନାହିଁ କି ଢେ ପରଶଭୂଣୀ ହସୁଣ ।
ଝୋଟା ଲାଗି ଘେର ପଡ଼ୁବା ହେବଟି ଶୈବପର ଆଚରଣ । ପଦ
ଝୋଳା ପ୍ରଭମାକୁ ପରାସ୍ତେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯଶୋଦା ଅଛନ୍ତି ପାଳ ।
ଝଙ୍କାରଟି ଧନ ହେଲକି ମୋହନ ଲୋଟୁଛୁ ଯେ କୂଳପାଳି । ୧ ।
ଝଡ଼ାଦେବା ପରେ ଅଡ଼ଷ୍ଟେ ହୃଷ୍ଟେନ ଦେଖିଣୁଁ ଖଣ୍ଡ ଦଶା ।
ଝାଳି ମଧମାଧ ତାଙ୍କି ଆଣିମାକୁ ଏଠାକୁ କାହା ଭରସା । ୨ ।
ଝଡ଼ଝଡ଼ ନାର ନିଃସରଇ ଗୃହ ପ୍ରହରେ ନୟନ ଯୁଗ ।
ଝଡ଼ଝଡ଼ ହେଉ ମୃଦୁ ଅବୟବ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁଟି ଗୋଗୁ । ୩ ।
ଝାଙ୍କିଲ କାଣ ମୋହନ ବଂଶୀରବେ ବିରହ ଦୁଖେ ଏ ବହେ ।
ଝୁଣ୍ଟି ହେବୁ ସିନା ଆମ୍ଭେ ଜଳ ବିନା ନ ଜୀବା ତ ଆମ୍ଭ କାହେ । ୪ ।
ଝାଳମ ମଞ୍ଜୀ ମଞ୍ଜୁଳ ଦଶନା ସେ ଖେଳୁ ଥାଉ ତୁମ୍ଭ ତୁଲେ ।
ଝୋଙ୍କି ଥାଏ ବନସାଜ ତୁମ୍ଭ ମନ ଶ୍ରୀହରଚନ୍ଦନ ବୋଲେ । ୫ ।

———o———

ତଂସଃ ପୁଂହାତ ନଷ୍ଟାଂ ସାନାବନ୍ଦସଃ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ବାଣ୍ୟପୀଂ
ଦୁଷ୍ଟଥେ ଯନ୍ତନାଃ ସୂଚନା କ୍ୱଥଂ ଯାସ୍ୟସ୍ୟଧୀନତାଂ ।

ଅବର୍ଣ୍ଣୀୟବୋଦ୍ଧୀର୍ଣ୍ଣ କଲ୍ଲୋଳିମାଲା ନୋଲଟସ୍ତ୍ରାପି କିଂ ପୁନସ୍ତରୁଣି ତରଣୀତନୂଦ୍ଭବୀକରଣିପୂର୍ଣ୍ଣିଭୂପଦସ୍ୟ ମାମପି କୂଲଙ୍କୁଲଦର୍ଶିଣିଷ୍ମାଂ ବିଧାପ୍ୟ ମନ୍ଦିସ୍ତୁ ଭୂଂ ଭଜ୍ୟରସାତଙ୍ଗ୍ୟେ ।

କୃଷ୍ଣ

ରାଗ ଦେଶାଖ । ତାଳ ଝିମ୍ପା ।

ତୋ ଲଗି ଘାଇଲୁ ନାହିଁ କୃପାସୁଧା ହୃଦୟ ରେ । ଘେନା ବାନ୍ଧୁଥାଇ ବୃନ୍ଦେ ଲଳିତାର ହୃଦାମ୍ବୁଜେ, କରୁଣା ଅଛୁ ବୋଲି ଯେ ନେଉ କେ ତା ଦର କରେ ।୧। ଘୋଡାଇ ଦେଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚକୋର ଚଞ୍ଚୁରେ ଶୀଘ୍ର, ଘନ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ କିର ଯାଏ କିଛୁ ସର କରେ ।୨। ଘୁଞ୍ଚାଇଲୁ ପର ଭ୍ରମ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଭଲି, ଦେଖିଲଣି ଯେ କୁନ୍ଦକଳୀଦଶନା ଏ ସର କରେ ।୩। ଛୋଟକୁଟିଳ ଯିନା ଦାଣ୍ଡି ମୋ ଦାର ଯାଉଛୁ ଭୁଟି, ପିଇ ଦଅନ୍ତା କି ଗୋଟିଏ ଯେ କଶୋରକ ରେ ।୪। ଭଗବାନଙ୍କ ବିରୁ ଗୋପ ନଗରୀର ବନ୍ଦେ ଭୂପ, ବାଳୁଙ୍କେଶ ଦେବ ନାଥ କୁଞ୍ଜପୁଞ୍ଜ ସର କରେ ।୫।

କାମ୍ୟଂ କାମ୍ୟଂ ମୟୋଚ୍ଚୈଃ କଥିତମକଥ୍ୟଂ ଗୃହୀମାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟଭୂୟ
ପାପ୍ୟଂ ପାପ୍ୟଂ ନ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ମନ୍ଦ ତନୁମତନୁକ୍ରନ୍ଦନାରବ୍ଧଭିନ୍ନାଂ ।
ନାନୁକ୍ରୋଶେନ ସାନୁଗ୍ରହମଦ୍ଭ ମମ ପ୍ରାଣବନ୍ଧାଣନୋକ୍ତ୍ୟା-
ଦିଷ୍ଟା ତୁଷ୍ଟା ବିଧାପ୍ୟାଧି ଯଦି ସୁମୁଖି ମେ କେଶରୁଷ୍ଟ କଟାକ୍ଷଂ

ମୀନାଙ୍କଙ୍କ ପଦ ଦୂନାମ୍ନଃ କଥାମାତ୍ରାର୍ଥ୍ୟବିଷୟେ କାର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଗୌର-
କାନ୍ତିରକାରୁଣ୍ୟ କାଙ୍କ୍ଷି ହୃଦମ୍ଭବୃତତ୍ୱମୁଦ୍ଦର୍ଶି ପୃଚ ଇତ ବ୍ରୁବନ୍ତ କଶୋର
ମନୋରସ୍ଥି ତୋତ୍ତରଂ ଲଳିତା ।

ଲଳିତା

ରାଗ ସୋମ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଅଭଣୀ କୁସୁମ ସମ ଶ୍ୟାମ ହେ ମୁଁ ଗଣିଛି । ପଦ ।

ଆଲି ଆମ୍ଭର କଥାଡ଼ ଅଗତ୍ୟ ସେ ଯେ ବଡ଼ ଅବଶ୍ୟ ତା ସମୁରେ ମୁଁ ନିବେଦନ କରିଛି ।୧। ଆଉକାତ କଲେ ମୂର୍ଖ ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ନେହ, ମୟୂଖ ଆବର ଯତନ ମୋର ଜୀବନ ଲେ ଦେଁ ଗଣିଛି ।୨। ଅଧ ଅଧରରେ ସ୍ମିତ ଭାଷି ଦେଲେ ଲଜିତ ବଦନ ଏଣୁ ବୋଲିକୁ ଯା

ଚଳୁଚଳୀଟି । ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ ବିଯୋଗ ଅଙ୍ଗୀକାରକଲେ ସବୁ ଅଭାବେ ଛଳନ ହେବ ଏ ବଲ୍ଲବପଲ୍ଲୀଟି । ୪ । ଚିତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନୃପବର ଉପବନ ଗୋପପୁର ଆଶ୍ରୟ ମନୋହର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ଦଣ୍ଡଟି । ୫ । ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗନାଥ ରୂପେ ଆଦ୍ୟା ଧାରନେ କି ଶୋଭା ସେ ଅଖିଳ ଜନନୀ ନାସା ମୃଗମଦ କଳିଟି । ୬ ।

ଯାମ ପ୍ରଭୃତ୍ୟନନ୍ଦକୁଳ ସ୍ତ୍ରିରୁଂ ପ୍ରିୟାପ୍ତା —
ସ୍ନେହତଃ ସରୋରୁହସହୋଦର ଲୋଚନାସ୍ତାଃ ।
ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରସନମପି ଚେଦଭବ କୃତାର୍ଥା
ନୋଚେତ୍ତ୍ୱଦାସ୍ୟ ବିଧି ବିଷଣ ମେତଦେବ ।

ନନ୍ଦନନ୍ଦନ କଦାଚିଲ୍ଲାଘବଶ୍ୟା ପ୍ରେୟଚଣ୍ଡୌ ତମନୁଭୂସ୍ୟ ମୁଖ ସୁଚନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦୁ ସନ୍ଦର୍ଶନକନକଲତାନନ୍ଦସନ୍ଦୋହାନୁଭବମନୋଦରବନ୍ଧୁ ଭାବମେତ୍ତ ନଟବେଦ୍ୟ ନିସ୍ତାମ୍ୟ ସମୀପଂ ଶ୍ରୀରାଧାଦ୍ୟା ପ୍ରବିଶ୍ୟ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାନଡ଼ାଗଉଡ଼ା । ତାଳ ଜିତୂୟା ।

ତୋ ପ୍ରେମ ତମାଳ ଶ୍ୟାମ ମୋ ମରଜ କରିଲୁ ରେ । ପଦ ।

ତଥାପିତ ହେଲେ ତଳେ ତୋ ସ୍ନେହ ନ ଉସେଲା ରେ
ତଳେ ବସନ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ତୃଣ ଦଶନରେ ଧରି କହୁଛି ଯେ ଅନୁସର ସଙ୍ଗତ ନ ଦେଖିଲୁ ରେ । ୧ । ତହିଁ କି ବେଷ ଭାବ ଚକ୍ଷିଲୁ ମୋ ଗୃହୁ ଶ୍ରବ-ପଟକୁ ପଠନ୍ତେ ଅବଧାନ କିନା ଦେଖିଲୁ ରେ । ୨ । ତପନଜା ତଟକୁ ତୁ ତରୁଣୀଠା କେଉଁ କୁତୂହଳରୁ ଆସିଲୁ ଦେଖୁ ବଡ଼ ବୋଲି ପୋଡ଼ିଲା ଛି । ୩ । ତାର ତୋର ସୁଲୋଚନା ତାରତମ ବିବେଚନା ଲବ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁ ତୋ ଚତୁର ରସିକା ରେ । ୪ । ଲଳି-ସ୍ଥାର ପୂର୍ବଲିଖା ଡରଲାଇ ସୁଖଆଶା କୋଟିକି ବୃନ୍ଦିଲା ତୃଷା ଉମିର ବଳାଇଲା ରେ । ୫ । ଭୁଷ୍ଟା ସ୍ନେହ ଜନମନ ତୋ ସଙ୍ଗକୁ କି ଭାଜନ ମସ୍ତକ ହରିଚନ୍ଦନ ଜଗଦେବ ତ୍ରିପିଧା ରେ । ୬ ।

ଛାୟାଂ ଗୃହବୃକ୍ଷଦଣ୍ଡପ୍ରେମଲ ତସ୍ୟୋପଶୀତ୍ୟ ନତ୍ୟାଂ ସ୍ଥିତାଂ
ପାୟାନ୍ନାମଧିକାପି ତନ୍ନ ଭବନ୍ତ ଭଲାଗ୍ରଭାଣ୍ଡାଗବାତ୍ ।
ଆୟାସଃ ସଖି କେବଲଂ ଫଲମଭୂଦ୍‌ବାଃ ପ୍ୟସାଧାରଣୀ ।
ତେତସଂବିବଭୂଦ୍‌ବଭୂବ ନ ପୁନସ୍ତ୍ୱ କାଲସୋଲ୍ଲାସନ ।

ଦଷ୍ଟ୍ୟା କଦାଚିଦପ୍ୟାତିଷ୍ଠସିନ୍ଧୌ ସମ୍ବାଦ୍ୟାମପି ବନ୍ଧଣାତ୍ସ୍ୟମ୍ପୃସ୍ୟତେ କଲ୍ୟାଣବଲ୍ଲ୍ୟାଃ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିକଙ୍ଗଲା । ଆଡ଼ତାଲୀ ।

ଥାପି ରେ କହ ତଥାପି, ରେ ପ୍ରିୟସଖି ।
ଥିବ କି ଛାଡ଼ିବ ପ୍ରାଣ । ପଦ ।

ଥିଲାପରି ସ୍ନେହ ଲାଗିଲା କି କହ ଅଛନ୍ତି ତୋତେ ମୋ ରାଣ । ୧
ଥରେ ଦେଖିଲେ ବାଙ୍କ ଦେଖି ମୋତେ ନକି ବାହାଇବ ପଞ୍ଚବାଣ । ୨ ।
ଥୋକାଏ ମୋ ପ୍ରୀତି ବିଧିଙ୍କି ସମ୍ମତ ନ କଲେ କି ପରତ୍ରାଣ । ୩
ଥବାଇ ଭୁ କହୁଁ କହୁଁ ଧୃତ ରହୁ ନାହିଁ ରେ ମୋର ଜାଣ । ୪ ।
ଥୋଇ ହୃଦେ ଛଳ ନ କର ବିକଳ କହେ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗଜ୍ଞଣ । ୫ ।

ସ୍ମିତପୁରଗନ୍ଧ୍ୟଃ ଶିଖଣ୍ଡମୌଳିର୍ବଦ କିମୁଷ୍ଣକୃତବାନ୍ନଦଙ୍ଗସଙ୍ଗଂ । ।
କଥୟ ଯଦ ସଖି ତୃଣାପ୍ୟ ମେନେ ବହୁରଥ କି ବିସ୍ମୃତାମିଧାରୟାମି
ସବତର ଦମ୍ପତ୍ତିସମ୍ମୃତ୍ୟନ୍ତରେଣ ବିଲମ୍ବନମବଲମ୍ବ୍ୟବହୁ ସବଶ୍ୟଂଜୀବାମୀ ବା କଭଦନାନ୍ୟଥବା ତାପିଷ୍ଟସ୍ୱାର୍ଥିଣୀଶାୟା ମୂଦନ ମର୍ଜି କରଷ୍ୟାମି ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ଭଟିଆରି । ଆଡ଼ତାଲୀ ।

ଦୁଃଖିଧନ । ଦୁଃଖମପୃ ନ କର ସରସ ମନ ।
ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ସିନା କଲ ଛନ । ପଦ ।

ଦୂରୁ ମୁଁ କହିବାର ଜାଣିଥାଇ । ଦରତ୍ର ନାଥ ଲଭିଲା ପର ।
ଦ୍ୱିଗୁଣ ଆଦରେ ପ୍ରମୋଦକନ୍ଦରେ ମଜି ଯେଉଁ ଗଲେ କହ ଧର ।

ଦର୍ପଣତଳର କରି ଚିତ୍ର । ଦନ୍ତବାସେ ରଙ୍ଗି ଦରସ୍ମିତ ।
ଦଶବାର ଅନାମୟ ମୋତେ ଯେନାଯେନ କଣ୍ଠ ପଣ୍ଟିଲେ ମିତ ।୨।
ଦେଖିଲି ଯାହା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଦୁଃଖ । ଦଳିତ ହୋଇଗଲା ମୋ ସୁଖ
ଦ୍ୱୀତିୟାର ଶଶିରେଖା ପ୍ରାୟ ଦଶି ଗଲେଣି ସେ ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳ ଦାଣ୍ଡି ।୩
ଦୁର୍ବଳ ପାଳଙ୍ଗ ଦେଖି ଗଲି । ଦୂରୁ ଦ୍ୱାରେ କିଛି ପଚାରିଲି ।
ଦୀର୍ଘ ତପ୍ତ ନାସାନିଳ ଭେଦନ୍ତେ ତ ଥାହା ମରଇତ ବଢାଉଣି ।୪।
ଦୁର୍ବାର ତୋ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳ-ଶର । ଦେବାରୁ ଦୁଃଖ ଦୁଃସହତର ।
ଦବାଲା ହେବାର ଦେହ ମଲ୍ଲାସାର ଜାଣି ଯାହେଉ ମାନସମୋର ।୫
ଦେବ ଦଇବ ତୋ ଛଇମତ । ଦୂରକର ଦ୍ୱାରକୁ ମିତ ।
ଦବସ୍ଥା ଏ କଷ୍ଟ ଯାକ ହେବ ଅସ୍ଥା ଦୁର୍ଗନାଥର ଏ ବିରଚିତ ।୬।

ସଂଗଣସିନ୍ଧୁ ମାନନ୍ଦ ଭୂଦଣ୍ଡଧୈର୍ଯ୍ୟଲଙ୍କ୍ମୀପତ୍ୟା
ନଃଶ୍ଲପଃପାନ୍ଥବ ତବ ପୁରଃ ପ୍ରଣିତଂ ବଚଃ ।
ଅମନ୍ଦମଧ୍ୱମନ୍ଧରଂ କିମରବାଲବୃନ୍ଦଂ ବିନା
ନୃବିନ୍ଦତି ମୂଢ଼ ହୃଦନ୍ତରଗତା ମିଳନ୍ତେ ଯୁବା ।

ପ୍ରାପ୍ତିତାଂ ମାଳନ୍ଦମଞ୍ଜରୀଂ ବନପ୍ରିୟ ଇବ ସଂରକ୍ଷମୀ' ଯୁବଲୋଲମ୍ ଇବ ଚନ୍ଦ୍ରକାଂ ଚକୋର ଇବ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଦିରମଣ୍ଡଳ ଚାତକ ଇବ ଚିନ୍ତାମଣିଂ ଅକିଞ୍ଚନ ଇବ ଶ୍ୟାମଳବସଙ୍ଗଂ ବଲ୍ଲଭମହୀମହେନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦନାନନ୍ଦନ ସ୍ମରନ୍ ଯଶୋବନ୍ତଃ ଚିନ୍ତୟ ତ୍ୱଂ କଟଂ ରୋଦନେନ ସ୍ୱେଦଯୁକ୍ତ୍ୟପି ରୋଦଷି ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିବଙ୍ଗଳା । ଆଠତାଳୀ

ଧୀରେ ରେ ତ ଧନି ଭୁଲ ନ ଦେଲୁ ଆଜ ।
ଧଇଲେ ତ ସତେ କର ଯୁବରାଜ । ପଦ ।
ଧରମବନ୍ତୁଁ କି ମୋର ଧୂପି ଦେଇ ନିଜ ଦ୍ୱାର
ଖୋଲିଲୁ ଆଣିଲୁ ବଳା ଦ୍ୱିଜ ରାଜ ।୧।

ଧରାରେ ଯେତେ ପୁରୁଷେ   ଧୃଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ସେ
ଧନକୁ ଯେ ବଳେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟାଜ । ୨ ।
ଧୂରନ୍ଧର ସେ ଇଙ୍ଗିତେ   ଧରି ଥିଲୁ କେଉଁ ସତେ
ଧମକାଇଲା କି ତୋତେ କିଛି ଲାଜ । ୩ ।
ଧନ୍ଦ ହୋଇ ବନସ୍ଥାନ   ଧୂସର ହୋଇବା ମନ
ଧ୍ୟାଇ ଚିନ୍ତା କଲଙ୍କ ସମାଜ ମାଜ ।୪
ଧରଣୀନ୍ଦ୍ର ଜଗଦେବ   ଧ୍ୟାନେ କଲଣ୍ଠି ବଲଭ
ଧରାଧୂଳି କରେ ମସ୍ତକରେ ଆଜ । ୫ ।

ଉଦ୍ଧବଦଧ୍ୟ ସଖି କିଂ ନ ବିଷଣ୍ଣା ଯନ୍ନମଦ୍ରବେଣସୀମ୍ନି ବିଷଣ୍ଣା
ବୀଜରାଜଧବ ଶର୍ମ୍ମଲତାପ୍ତାଃ ସନ୍ତି ତେନ୍ଦୁ ମୁଖି ବାନେନ୍ଦୁକୂଳା
ଧର୍ମୋର୍ମ୍ମିତପ୍ତାଙ୍କୁର ଶ୍ରେଣ୍ୟଃ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରନୃଷ୍ଟାଦବ ରାଜନ୍ୟକୌମୁଦେ ବ
ତଃସମ୍ଭୂତବବଳତ ଶ୍ରିଯୋ ଗୃହଲେଖାପ୍ତା ଧାପଣି ଖେଦଯନ୍ତି ଚିତ୍ତବୃତ୍ତେ
ର୍ଦ୍ଧ୍ୟାନଧାରବେ ସଖି ଯାନ୍ତ୍ରତଂ ମମ ଭ୍ରମସି ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ନବଜଳ ସିନ୍ଧୁ ରେ ? ନଯେଦ୍ଦେଶଦ୍ଧାସିନ୍ଧୁ । ପଦ ।

ନଶିନଦ ନଯୂନ ନଜାଣଇଁ ନବୀନବିସିମାଦଲ ଶେଯେ ଯାଇଜଳ ।
ନପବନପବନ ନର୍ଧ ମଶିଖା ଧନଞ୍ଜୟ ଝାସରୁ କରେ କଠୁଁ କେଳ । ୧।
ନଷ୍ଟୁ ରଗୁଣ କୂଳଣରୁ ପଡନ୍ତୁ ବଳ ନଷ୍ଟପ୍ତ ତନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ଲେଖି
ନାଗନ୍ଧିବିମୋ ହନ ମାନ୍ତ ମାଣକ ମନ କପଟସଂପୁଟରେ ଅଛୁ ରଖି ।୨
ନାହି ବୋଲିବା ବାଣୀ ନପଟ ନାହିଁ ଶୁଣି ନଳନା ଝିରେ ହୋଇବେସ
ହେବ । ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ପ୍ରେମବଶେ ନୋହିବ ଭ୍ରମ ନତର୍ମ୍ମି ମାଙ୍କି ଯେବେ
ଗଢ ଥିବ । ୩ । ନବ ବରଷ ଉଣା କାନ୍ତିଁ ତଅଛୁ ଯଣା ନ ଗାସ୍ତେହିବ
ଘଲ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ନବୀନ ଇଜକୋଷନର ତୋ କୁଚ ହସ ଅର୍ଣ୍ଣବ

କର୍ଣ୍ଣିରବମଧ୍ୟା ଘେନ । ୪ । ନିରନ୍ତରରେ ରସ ପ୍ରସଙ୍ଗେଣ ପୀୟୂଷ ଧାର ଧାରବାସ ଘର ଲାଗେ । ନିମିଷକରେ ଜ୍ୱାଳା ଜନ୍ମାଇ ଜଣି ହଲା ହଲକୁ ଯେ ଅଷ୍ଟାଳିମହାନାଗେ । ୫ । ନନ୍ଦାର ନିବେଦନ ହୋଇରୁରେ ନୂତନ ମନ୍ଦାର ବିମ୍ବାଙ୍କୁରୁ ବିନ୍ଦାଧର । ନିଷ୍ଠାର ମଣକରକଳିକାତମ୍ପୁଟୋର ହୋଇଯିବ କଳ୍ପାନ୍ତ କାଳ ଶର । ୬ । ନିବେଦନ କରୁଛୁ କରକଞ୍ଜ ଧରୁଛୁ ହେଲେ ହେଉ ବିରୁଚି ନିଦ୍ରାହାରେ । ନଟନ ଅଙ୍ଗହରଚାଳନ ବନ୍ଧେ ଗୋଟି ନ ରସ ନୀଳବାହୁ ମୁଦ୍ରାହାରେ । ୭ ।

ମଦ୍ବାଲ୍ମାପନ ମନ୍ତ୍ରେଣ ମହତା ସୁଦ୍ଧାନ୍ୟୁତ୍କେଶବ
କର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣମପଶ୍ୟାମୀ ଏବ ତଟାନ୍ତଗୀସ୍ତଦଙ୍ଗୀକୃତେଃ ।
ସତ୍ୟଂ ଭାବଦତଂ ତଥାପି ସୁଦୃଶା ଗତ୍ୟ ପୁରଂ ତେଦଭୂ
ପ୍ରେମା ତନ ବ ଠ ଶିଖଣ୍ଡ ମୁକୁଟେ ଧ୍ୟେୟୋ ନ ଦେହ୍ୟଃ ପରଂ
ବୃଷଂ କୃଷ୍ଣବର୍ମାନମେବ ଶଳଭରାଶ୍ରିତ୍ୟ ତ୍ୱାଦୃଶା ନବାନବାମ୍ଭ୍ରବା
ତେତୋବୃତ୍ତିଃ ଶର୍ମୈକବର୍ତ୍ମିନମନୁଭବେତ୍ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଭୈରବ । ଆଡ଼ତାଳ ।

ପ୍ରିୟମ୍ବଦ । ପଦମାନ ବଢ଼ା ଭୁଜ ଗୋ ।
ପାରୁ ରତେ କେତେ ଛନ୍ଦେ ମୋହ ଗୋ । ପଦ ।

ପରମ ପଦରେ ନେଇ ଜାଣୁ ରୁ ବସାଇ । ପୁଣି ତନ୍ତୁ ଆଣୁ ତଳା ଭଳକୁ ଖସାଇ । ପାଦେ ଲୋଟି ମନୁ ନାନା କଦନ ଲସାଇ । ପାଞ୍ଚୁଅଙ୍କୁ କରଦାନ୍ଥ ଗୋ । ୧ । ପରବତନ ଚିପୁଛ ପିଞ୍ଜବା ପିପୂଷ । ପଞ୍ଚଶତ ସମେୟ୍ ସେ ହେବ ଯେବେ ବୃଷ । ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ଶଙ୍କାରେ ଜଳିଲେ କଳୁଷ । ପ୍ରଯୋଗ କହିବା କଷ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ ଜଣ ନ ଖାଏ ସନ୍ଦେହ । ପଷଳ ନନ୍ଦ ପର ପୁରୁଷ ସ୍ନେହ । ପରବେଶ ହେବ ଯେବେ ପ୍ରାଣଗୁଲେ ଦେହ । ପ୍ରାଣୀ ଧ କହିବ କହ ଗୋ । ୩ । ପିଆଇ ହୁହୁଁକି ଥରେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଅଧର । ପଚ୍ଛେ କହ ଆଚରଣ ପୂଜନ୍

ବଧିର । ସୀତପଣ୍ଡ ନଷ୍ଟ ନା ମୋ ଅ ଗରେ ନ ଧର । ସାଳଏ ମାଝ ହୃଦର ଗୋ । ୪ । ପୂରନ୍ଦରମଣି ଶ୍ୟାମେ ଅଛୁ ମୋର ଆଶ । ସମସର ବାଦ ମୃଣ୍ଡେ ଷ୍ଟାକର ବରଷ । ପୃଥ୍ୱୀଚକ୍ରବାଳ ସର ବୃତ୍ତି ବାଲୁକେଶ । ପ୍ରସରାଇଲେ ଏ ଲେସ ଗୋ । ୫ । ।

ମାମନ୍ତ୍ରା ଲିଖନବ୍ୟବଧାନବ୍ୟବଚ୍ଛିନ୍ନର୍ଯ୍ୟ୍ୟଦ୍ଧପର୍ଣ୍ଣଙ୍କିତା—
ସବାଷ୍ପା ପ୍ରେମଧାପ୍ସୁ ନିଷିଞ୍ଚସି ଶିଂ ତସ୍ମାଦଧୋଽଧଃ ପୁନଃ ।
ଆର୍ତ୍ତ୍ୟପି ପିପାସ୍ୟାମୃତଙ୍କ୍ଷ୍ମ ବାର୍ତ୍ତାଂ ନବେଦ୍ୟ ସ୍ଫୁରେତ୍
ଭୂୟଃ ଶମ୍ଭବଦମ୍ଭକେଳିକଠିନା କିଂ ଭଗବତ ଭାଷସେ ।

ନବେନ୍ଦ୍ରୋଃ ସନ୍ତପ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରାରୁ ନୂଦକୁଳମୃଣାଳଦଳତ ହୃଦୟସ୍ୟ ପିପାସା ତୃଷ୍ୟ ବଦନାନ୍ତେ ସୁଧାସୁଧାବିଂ ନିଜ୍ୟଦ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରରେଣୈବ ପୁନସ୍ତ ଛିଦ୍ୟ କୋକାନନୀସଛ ।

ଲଳିତ । ।

ଶୁଗ ତୋଡ଼ ପଢ଼ଙ୍ଗ । ଏକତାଳ ।

ପାତିପତ୍ରବାର୍ କାକୃକ୍ଷ ସଂଗ୍ରହ ଶ୍ରମୁ ମୋ ଚରଣ ତଳ । ସଭୁର ଶୋର ଆବେରକୁ ଦେବାର ଏଦ୍ଧି ଏବା ଏଥୁଁ ଫଳ ରେ । କିଂଶୋତି । ଫିଟିଗଲା ଯେ ସନ୍ଦେହ । ଫୁଲ୍ଲ ଗଲୁ ଫୁଲ୍ଲକମଳ ଦିଶିବା ଜାଣିପଷ ଯାଏସ୍ନେହ ରେ । ୧ ।

ସନ୍ଧାଇ ନାନା ବିଜୟ କହିଁ ଦନ୍ତେ ତୃଣ ଧରିବାର ଗଲା । ସନ୍ତା କପାଳରେକ୍ଷିଲ ହୃଦୟା ବୋଲାଇବା ଲେଖାଥିଲା ରେ । ଉଦଶୋନ୍ଧ । ସନ୍ଧାଧନ ଭୁତ ମୋର । ଫିଉଥାଦ ବାହିଁ କଉଚ ତୋ ନାମେ କଦା କଲେ ପଚ୍ଛେ କର ରେ । ୨ ।

ସରୁଥାର ପର ଉରଜ ରେ ଭର ଲକ୍ଷ ସେ ନୀଳମଣି । ସହଜଭୁଲେ କୁଞ୍ଜଦ୍ୱାରେ ରହିଥ କନ୍ଥ କଲ୍ଲୀଧାରଣୀ ଉ ରେ । ଯଶୋଦା । ସଉମାଂ ସନେ ମନେ । ସେନ୍ଥ ଦଥିନୁ ସେ ଥାବର ମୁ ଯେବେ ଯିବି ସେ ଦଗ କୁ ଦନେ ରେ । ୩ ।

ପଙ୍କଜ ହୋଇ ଦୂର ରେ ଥିଲେ ହେଲେ ଭଜୁଥିବାଇ ତସନ । ଯେଉଁନ୍ତୁ ନେତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ସ୍ପର୍ଶ ଦେଇ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ଏ ଆମ୍ଭ ବାଞ୍ଛିତ ରେ । ଯଶୋଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଭୁ ଭସ । ଯେଉଁଆସି ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଆଗେ ନେତ୍ରକୁଞ୍ଜ ନର ନ ବରଷ ରେ । ୪ ।

ଯୋଦ୍ଧା ଦେଉଛନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ସିଞ୍ଚିଲେ କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ବାସ । ପୁଣି ଦେଲେ ହୁଡ଼ପିବାସର ପଡୁଅଛନ୍ତି ତନ୍ଦ୍ରବଳ୍କର ରେ । ଯଶୋଦ । ପୂଜା ର ନୋହୁ ଜଗତେ । ସଭୂଆ ନୃତ୍ୟ ରୁ ବୋଲେ ଜଗଦେବ ହର ଚନ୍ଦନ ଏ ଗୀତ ରେ । ୫ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣଂ ଭବନାଦ୍ବନାଦପି ତବ ପ୍ରୋତ୍ତୁଙ୍ଗ ସୌଧୋଦରଂ
ଯାତାସ୍ତ୍ରୂପଦାନ୍ତ ପାତକ ଫଳଂ ଲବ୍ଧଂ ମୟୈତଃପରଂ ॥
ଅନ୍ୟାପେକ୍ଷିତ ପୂର୍ଣ୍ଣମାଂଶର ନ୍ୟାସତ୍ୟୋନ୍ୟଦ୍ବୈ ତେଷଳ ଜନ
ସୌଭାଗ୍ୟ- ହେତୁଂ ମୃଦାନ୍ତ ଭବତଂ କାସ୍ମାମୀ ମାସ୍ମଃ ହନୀ ।

ହା ହା ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ା ନନ୍ଦନଚରଣେ ମାମ ପ୍ରତ୍ୟପୂମେତ୍ୟାଶିଷ୍ଟାଂ ନ ଜରାତ୍ତୃଭ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହଂ ପ୍ରତ୍ୟୁଦପ୍ରଦ୍ଧନ୍ୟମାନ ମନୋରଥ ମଞ୍ଜୁଳଫଳ ଲଭସି ।

ରାଧା ସନ୍ଦେଶଂ ।

ରାଗ ସାଟବର । ଅଠତାଳ ।

ହରଷଣା ରେ । ବନା ତୋ ପ୍ରୀତି କେ ସତ୍ୟ ଅଛୁ ଜଗତ ରେ । ପଦ
କୋଳ ଦେଇ ସିନା ଗେଲେ ହସି । ବିଶ୍ୱେ ତୋ ସମେ ନାହି ବିଶ୍ୱାସୀ । ବାନ୍ଧବାଙ୍କୁ ମୋହନ ଭୁ ପାଶି । ବିଶେଷରେ ମୋ ହୃଦନ୍ତର ତୋତେ ଜଣା ରେ । ୧ ।

କିଏ କିଣେ ଯେ ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ନେହେ । ବଡ଼ ତା ଠାରୁ ଜୀବନ ନୁହେ ବଳ ତ ହାଠାରେ ସିନା ଭହେ । ବନ୍ଧୁରଙ୍ଗେ ରହ ବୂଲୁଛନ୍ତି ଅଗଣାରେ । ୨ ।

ବିଶମ୍ଭରାରଜ ଖେଳା ଜାନ୍ତୁ । ବିଦ୍ଧପ୍ରାଣ ଦେଇ ପଦ୍ମପାନ୍ତୁ । ବିଶ୍ୱବନ୍ଧୁ ନପର୍ଗ ଯାନ୍ତୁ । ବ୍ରଜେ ହେଉଛୁ ଏହୁ ଉଣ୍ଡେ ନ ଜାଣ ରେ । ୩ ।

ବୋଲେ ବନ୍ଧୁ ଦୁର୍ଗର ମାଧବ । ବଳି ନିକଟକୁ ଗୃଳ ଯିବା । ବଧ ଶୀତ ପୀୟୂଷ ପିଇବା । ବଜ୍ରବନ୍ଧ ନ ପାଇଁ ଅସିତା ଅଙ୍ଗଣା ରେ । ୪

କୌତୁକାଲପିତମାଷଦରଥଂ କୌତୁକା ହୃଦ ଦଧାତି ବଧୂସଖା
ପିଷ୍ଟପେ ମନ ଯଥା ରୁମଦେବ୍ୟା ପିଷ୍ଟପେଷଣତତ୍ପରା ବଦାମୀ ॥

ଧର୍ମିଷ୍ଠାଂ ପ୍ରାଣାଧିକାଂ ତ୍ୱାଂ ବିନାନ୍ୟ ଗର୍ଯ୍ୟାଂ ମଦୁକ୍ତିର୍ନିଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟା ନଦନ ପର୍ଯ୍ୟା ଲୋଚନ ଭୂର୍ଯ୍ୟ ଧୂର୍ଯ୍ୟା ଦ୍ୱା ବିଦ୍ଧାନ୍ତର ବନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀତ ଧୌର୍ଯ୍ୟମବଲମ୍ବ୍ୟ ଯଦୁନ୍ମୁନକ୍ତଚିତଂ ତଦବସ୍ତୁ ତ୍ୟାଜ୍ୟାତଙ୍କାବାଂ ଗମ୍ । ଚନ୍ଦ୍ର ନୈଲ୍ୟପୂ ଯୌବନଜୀବନାନ୍ତ ଯାତନା ଯତାନ କଣ୍ଠାଗ୍ଲାଲପ୍ୟାପ୍ତି ତଥ୍ୟା ଖଣ୍ଡଶୀ ଖଣ୍ଡମଣ୍ଡିତ ଗ୍ରେଷ୍ଠରଷ୍ୟ ଭ୍ରମଣ ରମଣୀୟାପ୍ତ ଭୂବ ସ୍ୱ ସମାନବ କଲ୍କିପ୍ରିୟ୍ୟାବ ଇତ ବିକ୍ରମ ସୁନ କଦମ୍ବ ନିକୁଞ୍ଜମଣ୍ଡି ମାତମ୍ବ ଚରଣ ଦଣ୍ଡନରମ୍ୟଂ ନାସ୍ତ୍ୟ କଦମ୍ବ କୁଞ୍ଜ କାନନାନ୍ତ ବିଶନ୍ତୁ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କେଦାର ଗୌଡ଼ା । ତାଳ ତ୍ରିପଟ ।

ଭଙ୍ଗୀ ଗୃହାଁ ; ଭୃକୁଟିଲଭଙ୍ଗୀ ଭ୍ରମରା ଭାବ ସଙ୍ଗୀ । ପଦ ।

ଭାଗ୍ୟ ଏ ଜନ ଅକ୍ଷି ଜନନୀରଟି ସଖି ଜାଣ ରେ । ଉଚିତ ଭୁ କ ଘା ନ୍ମଥ ବାଣରେ । ଭୃଜ ପାଶକୁ ଛାଡ଼ ମୋ ଗଳେ । ଉଦ୍ଧ ପାଦ ଜଣ୍ଣ ଖଞ୍ଜ ଧରଣୀ ତଳେ । ଭୂ ମଣ୍ଡନା ରେ । ପଡ଼ । ଭଲ ମାନୁଛୁ ଦେଖ ସୁଧାମୟୂଖ ମୁଖ ଅଳକତଳେ ଅଖଣ୍ଡିତ ଲୋଚନା ଦେଖ ଭଲେବେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖ ସଖି ରେ । କି ପଣେ ତଳା ତଳଗୃରୁ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ଚୂଳ । ୧ ।

ଉଦ୍ଧିତ ନବରବି କୁଣ୍ଡଳ ଯୁଗ ଛବି ଗଣ୍ଡ ରେ । ଉଦୁର ଏହୁଟି ବଂଦବନ ମୁଣ୍ଡରେ । ଉଦ୍ୟଦାପୃଷ୍ଠ ମାଣିକ୍ୟବନ୍ତ । ଭ୍ରମ ଜାଳ ବନ୍ଧୁଅଛୁ ମଧୁରାଧର । ଭୂମଣ୍ଡନା ରେ । ପଡ଼ । ହୃଦ ଭୂଷା ବିପକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ

ତାସ ଏ କିଶୋର କହ୍ନାଇ କେବଳ ଏହା ଲୟ ବନବା ଚଳ ବସ ସଖି ରେ । କହ ବିଶ୍ବର ଚିତ୍ତେ ଯନ୍ତ୍ର ଧୃତ କେତେ । ୨ ।

ଭଙ୍ଗି ତ୍ରିପୁରେ ହସି ହେବାର ବେଳେ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶେ । ଭରତ ଚି ହାର ସେ ବସ ଆକାଶେ । ଭର୍ଗ ସନାଥ ଭଙ୍ଗ ଢଳବ । ଭଲେ ଏହା କରବେମଳ ବଖାଣିବ । ଦୂଂଷ୍ଟ୍ରକା ଯେ । ପଡ଼ । ଭୂଷ ଉବନ୍ତି ସଭକ୍ରିତ ନସ୍ତ୍ର ୨ ଉ ଶ୍ରୀଅଗ ଶୋଭା ଅଡ ରଢ ନାସ୍ତିକଦ୍ବୀୟତ ମଦନ୍ଦ୍ରିରଦଗଢ ସଖି ରେ । ଶୋଭା ନାଶ ତୋ ଗାତ୍ର ନ ଲୁମ୍ଭ ଶ୍ୟାମ ନେତ୍ର ॥

ଯିପିଲେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ ଛିଛ ପେଟଦୂର୍ଗ ମଘବା । ଏ ଶୃଙ୍ଗାର ରସ ବଲସେ ନେଘବା । ଉଦ୍ଧ୍ୟପଣରେ ହେଲେଏହାର । ଭୂଜ ହୂନଗେନ୍ଦ୍ର କରନ୍ତା କଣ୍ଠେ ହାର । ଦୂମଣ୍ଡଂ । ଲେ । ପଡ଼ । ଭଜଥାନ୍ତ ରଜନ ଦବସେ ପିବଦାନ ଖଟି ଏ କୃପା ଯେନ ସ୍ବାର୍ଥ କରନ୍ତା ଜନହେଉ ଜଭ ଜଯୋନ ସଖି ରେ । ଉରବେ ଅନୁଗ୍ରହ ଏ ମୋହନ ବିଗ୍ରହ । ୩ ।

କୃକାଗ୍ରୀବୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତକରଣଧୂର୍ଯ୍ୟସ୍ମି ଭଲବୋ —
ଦଧନ୍ତୀପାଭ୍ୟସେ ଭୁବନଜୟନଃ ଷେତନଳତ ।
ହନ୍ତଃ ସୋଽୟଂ କାଲାମ୍ବୁଦନଭଉମାଲାଗମରୁଚଃ ।
କୃତସ୍ତ୍ରୈର୍ଯ୍ୟନାଥଂ ଗତନମସ୍ଯା ସଂପିବ ଦୃଶା ।

ଇଉ ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ ରାଧାଙ୍ଗ ସୌରଭଲବ୍ଧାରବ୍ଧାନଙ୍ଗମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗୀତ ମଧୁକରନିକରବିକା ମିସୁବିଲାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିକୁଞ୍ଜ ପୁଞ୍ଜ ମାମ୍ବାନଂ ହରେର୍ନେତ୍ର ଚୋରକୃତ୍ୟ କୁସୁମନିଭୟା ବଚସ୍ତ ସମୁଦ୍ୟୋଭନ୍ଦେବ ତତୋ ଲଘ କାନ୍ତତଂ ପ୍ରତ ସ୍ମକଭଯାଂ ଲଳିତାୟାଂ ।

ରାଗ ମରୁଆ । ତାଳ ରୂପକ ।

ମଧୁରେ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହୋଇ ଗନ୍ଧବହ ପ୍ରସରନ୍ତ । କଦମ୍ବ ନିକୁଞ୍ଜପିମାରେ ମନ୍ଦର ସେବେ ତମନ ଲେବେ ଭ୍ରମିଲେ ଉଷି ମାଟର । ନଳିନ ଲତା ଦମ୍ଭ ବନିତା ବଦନେ ମଣି ମାଳେ । ମଣ୍ଡି ହେଲ୍ଲ ସେ ବନ ସ୍ଥଳ ମହା

ଉଜଳ ମହେନ୍ଦ୍ର ନୀଳ ମୟୂଖଶିଖାମୟମଞ୍ଜୁଳ ବିଶଦ ସୁସମାରେ । ଦେବ । ମିଶିଲା ଗୌରନୟନ ବାରିରୁହ ବଦନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାର ମିଳନ । ଶ୍ୟାମ ଗୌରର ହୁଇ ମୂର୍ତ୍ତି । ମଧୁପ ଯୁବା ଲଭିଲା ଅବା ନବ ସରସୀ ରୁହ । ମାନସ ଅଙ୍ଗ ଭେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗି ରଚିଲା ସ୍ନେହ । ମଙ୍ଗଳ ଗଣ୍ଡ ସେହ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ପରଶ୍ୟକ ଯାକ ମଜ୍ଜାଇ ଦେଲା ଦୁହିଙ୍କ ମନ ମହା ମୋଦ ପ୍ରବାହ ॥ ୧ । ମଦଦ୍ୱିରଦ ମଥିତ ହ୍ରଦ ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ମହୋତ୍ପଳ ଆମୋଦ ଫୁଲ୍ଲ ପଙ୍କଜ ପଞ୍ଚ ଶାଖାଙ୍ଗ ବାତ । ମୃଗ ଲାଞ୍ଛନ ଚଢ଼ିଟି ପର୍ଣ୍ଣ ଧାବଲ୍ୟ ପରିକାଶ । ଉନ୍ମାଦକ ଗୁଣ ସୂଚକ କୋକିଳ କଳ ଘୋଷମଣି ମଣ୍ଡିତ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜିର ଭୂଷା ସିଞ୍ଜିତ ରସନା ଦ୍ୱାର ଚହ୍ଲାର ପରକ୍ଷି ଶ୍ରବଣେ କଲା ବିବେକ ମୋଷ । ୨ । ମଧୁ ମଧୁର ବଧୂ ଅଧର କିଶୋର ବର ଦଶନାମ୍ବର ବିମ୍ବ ଚୁମ୍ବନ ଚୁମ୍ବିତ ସ୍ୱନ ହେଲା । ମୃଦୁମନ୍ଦଥିନ୍ନ ଜନକ କଲ୍ପିତ ଯେଣ୍ଡୁ ଖେଳ । ମହେନ୍ଦ୍ର ମଣି ବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ରହିଲ ହୋଇ ଲୋଲ । ମନୋଜ୍ଞ ଶୃଙ୍ଗ ପୀୟୂଷମୟ ମୈତ୍ରି ହୋଇ ସେଥୁ ସମୟ ମାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଗଣ୍ଡ କାହିଁ ହେଲା ସଂଶୟ ଲୋଳା । ୩ ।

ମଳୟ ବନ ସେ ବନରାଜି ଚକ୍ରେଶ୍ୱର ॥ ସୁନାବଜଣା ରଖିଲେ ସର୍ବ ଗନ୍ଧର୍ବମାନେ ଗାନେ । ମାଛ ତାଣ୍ଡବ ରଚିଲେ ଦେବଦାସୀଏ ସାବଧାନେ । ମର୍ଦ୍ଦଳ ଘୋଷ ହେଲା ତ୍ରିଦଶ ମଣ୍ଡଳେ ସବୁ ସ୍ଥାନେ । ମୁକ୍ତ ହାସ୍ୟ ହେଲ ତ୍ରିଲୋକ ମାନସୁଁ ମ୍ଲାନ କଲେ । ପାଠକ ଶ୍ରୀଜଗଦେବ ସେ ସନ୍ଦୋହବି ବାଞ୍ଛିଲ ଧ୍ୟାନେ ଗାନେ । ୪ ।

ପ୍ରାପଶ୍ଚି କାନ୍ତତମସାନ୍ଦ୍ର ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭାତ୍
ପ୍ରାୟଃ ସମାକୁଳବିବେକଦୃଶାଂ ଜନାନାଂ
ଶ୍ରୀମୀନରପ୍ରଶ୍ନଚପୀତ ମୟୂଖ ଲେଖା
ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନୋପମାଂ ଶ୍ରମୟନ୍ତ୍ୟବନାୟ ତେଜଃ ॥

ଶିଶୁରଭ୍ରୁକୁଟିଷ୍ଟିମ୍ୟାଂ ସ୍ମଲାମିବ ଧାତ୍ରୀଶାଙ୍କ୍ଷିଲାଂ ମଣିମିବ ତମସାଗ୍ରସ୍ତା ଙ୍କିଯିତା' ଚନ୍ଦ୍ରକାମିବଗଳେନ୍ଦ୍ରଦଳିତତାଙ୍କୁଟିତାଂ ସରୋଜନୀମିବ ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ଗୃହୀତାନ୍ନୁକ୍ତା ମୃଗୀମିବାନଙ୍ଗସଖାର ମଙ୍ଗଳ ମହୋତ୍ସବାଉଶତ୍ୟାମୃତସ୍ତାଂ ଭୁଜୁସ୍ତ ମଙ୍କମାରୋପ୍ୟ କୃଷ୍ଣଃ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଆଡ଼ତାଳି ।

ଯୋଷାବର ରେ ? ଯଥାର୍ଥରେ ଜାଣ ମୁ ତୋହର ରେ ।
ଯାମଳ ଭୂଧର ନବ ପୟୋଧର ମରଦନଆ ଗୃକର ରେ । ପଦ ।
ଯାବନ୍ତ ତୋ ପାଦକଣ୍ଟକର ସ୍ପର୍ଶ ଗଜଗତି ମୋ ଶେଖର ରେ ।
ଯନ୍ତ୍ରଜ ସମାଧି ଖଣ୍ଡନା ତୁ ନଷ୍ଟ ମୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ବର ରେ ।
ଜନକ ବ ଭୃଗୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁହଁ ମୋ ମହାଶୁଭ ଦଶାର ରେ ।
ଯତ୍ନେ ସଙ୍ଗ ଦବା ଚିନ୍ତା ଣି ଅବା ମୋ କରେ ଦେଲୁ ସୁଯାଉ ରେ ।
ଯୁବତି ବନ୍ଦମ୍ବ ବୃଜା ଅବଲମ୍ବ ହୋଇଲି ଯେବେ ନକର ରେ ।
ଯୁବକୁ ସନ୍ନିଧ ହୋଇ ଅଛି କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେତୁ ଏବେ ପଞ୍ଚସରରେ । ୩ ।
ଯମୁନା ବାହୁଳୀ ତଟରୁ ହ୍ୱଦନ୍ନ ଅବନୀ ବନାଇବାର ରେ ।
ଯଶ ରକ୍ଷି ନନ୍ଦା ପଟଳରୁ ବୃନ୍ଦା କରାଇ[illegible] ନବାଉ ରେ । ୪ ।
ଯଶୋଦା କୁମର ଗୀରେ ରାଧା ଶିର ନୁଆଁଇଲେ ଲଜ୍ଜା ଭରରେ ।
ଯୁଗଳ ବିଗ୍ରହ କଲ ଅନୁଗ୍ରହ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରଭଦର ରେ । ୫ ।

ଅଦ୍ୟପ୍ରଭୃତ୍ୟବଲେମେନ୍ଦ୍ର ସହୋଦରାଦ୍ୟେ
ଦାସ୍ୟେ ତବାସ୍ମ୍ୟହମହନି ଶମେବଯୁକ୍ତଃ ।
ଆଗୋଲଦା ନ ଗଣପୃତ୍ୟକ୍ତଶଂ ଯଥାଲେ —
ର୍ବାଲେ ମମ ତ୍ୱମପି ତଙ୍ଗୁତଂ କ୍ଷମସ୍ୱ ।

ଇତଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗଂ ତନ୍ମୋଚ୍ଛପ୍ରଚର୍ଯ୍ୟୋ ତଦତତ୍ତ୍ୱେନୁଜ୍ଞାରଚମକ୍ର ରଙ୍ଗରଙ୍ଗୌ ସରଟ୍ଟଳଗ୍ନକ୍ରୁପଟ୍ଟିମା ଟୋପଦଟ୍ଟେ ତେର୍ମୁହୁର୍ବ୍ଭୋଭିଶ୍ଲେଲାଞ୍ଚଲ ବ୍ୟଜନ ଵାଜନୈଶ୍ୱାସନା ବସାନାଯ୍ୟାଂ କ୍ଷଣଦାଯ୍ୟାଂ ମଞ୍ଜୁଲବେଲ ମଞ୍ଜୁଭବନଲସ୍ତ ଦ୍ୱାରନାଲୀସ୍ତ କ୍ୱଚିଦ୍ ବ୍ରଜଦେବୀ ।

ରାଗ କେଦାର । ଆଡ଼ତାଳି ।

ରସାଲସା ରେ । ରସି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକା ଲୋକ ବୃଷା ରେ । ପଦ ।

ରକ୍ତିମା ଚନ୍ଦ୍ରିକା ରନ୍ଧ୍ର ଆଶା ରେ । ରାଜିବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲମଦ୍ଦଲେ ହାସାରେ ୧
ରଚିନାଥସମର ପ୍ରଶଂସାରେ । ରମଣୀ ବେନ ରସନ୍ତ ସଂସାରେ । ୨ ।
ରସିକେ ରସନ୍ତି ଗିନା ନଶାରେ । ରଜନ ସେସରେ ଏକ ଦଶାରେ । ୩
ରକ୍ଷୁ ନାହିଁ ଯଶ ଆଡ଼ ରୁଷାରେ । ରସା ରୁଦ୍ରରୁ ଲତାଙ୍କୁ ଥଷାରେ । ୪
ରମଣୀପ୍ସୁ ବେମଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧସାରେ । ରଖିଲୁ ବେଢ଼େ ଜନଦେମସାରେ । ୫
ରାଜାଥଷ୍ଟଦୁର୍ଗର ଏ ଭାଷାରେ । ରସେ ଏବେ ବାଳେ ବେଉଦ୍ଧସାରେ । ୬

ଆନାଦୃତ୍ୟାଳନାଂ ପ୍ରିୟବଚନ ମାକ୍ରାମ କଠିନଂ
ହଠାତ୍ପ୍ରେମ୍ନଃ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଗଳନବଡ଼ାରୁଦ୍ଧାସି ସଖି ରେତ ।
ଇଦାନୀପଯାସ୍ମା ବଳମବନଭୂଷାଦ୍ରିଂ ସ୍ପୃଶମେ
ଯଥାଭୂୟାଦ୍ଯତ୍ନାନ୍ କୁରୁ କୃଷ ସପତ୍ନ୍ୟାସ୍ୟଦ୍ଧଶିଙ୍କାଂ ।

ଇତସ୍ତଦାକର୍ଣ୍ଣ୍ୟାକର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ମ୍ମିତଚୂର୍ଣ୍ଣକୀଡ଼ା ଲୋଚନାନ୍ନାଦୋତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସାବର୍ଣ୍ଣ୍ୟପର୍ଣ୍ଣଦାନାଶୀର୍ଣ୍ଣଜଧ୍ୱନେ ସ୍ପୃହା ସା ପ୍ରକାର୍ଣ୍ଣମାଳ୍ୟ ମୁକ୍ରୁଷ୍ଟାସ୍ୟ ସହାସସ୍ତପଂ ଯଶୋବେଣ୍ଣଭିତ୍ତ୍ରୃଡ଼ ।

ରାଗ ଅବକାଶ । କିପୁଷ୍ଠା ପଦପଠ, ଆଡ଼ତାଳି ।

ନୀଳାନଧି ହେ । ଲଭେଜ ମୁଁ ଗଳନ୍ତି ସଡ଼ି । ଲୁଗ୍ରଇଛ କାହିଁ ଶ୍ୟାମ ହେ । ହଥ ମୋ ଲୁଗିସାଡ଼ି । ପଦ ।

ଲଭ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାଣନାଥ ଜଣ । ଲୋକହିସାରେ ଯେବେ ଯିବାଧର
ଲକିବ ଯେବେ ପାଇନନା ଦାନ୍ତ । ଲାଗିଲି ଆପଣଙ୍କୁ କେହ୍ଣ ଆଜ୍ଞା । ୧ ।
ଲାଗ ଲଗ ଗୁଣ ଅଛନ୍ତି ମୋର । ଲଲାମ ଆଦ ଭୂଷା ସଜ କର
ଲଭଥିବ ଭ୍ରୂରୁମଧ୍ୟ ତଳକ । ଲେଖିଦଅ ବେଗେ ନ ଦେଖୁ ଲୋକ । ୨
ଲୋଷ୍ଠି ଶ୍ରୀଭୁଜବକ୍ଷା ଶିଥିଳାଅ । ଲତା ଗନ୍ଧଲେ ଗନ୍ଧନେ ପଳାଅ ।
ଲୁଚିଛୁ ନାମାମୂକୁଷ୍ଟଶିଖଣ୍ଡେ । ଲାଜକଥାଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଦାଣ୍ଡେ । ୩

ଲଗାଇଛ ଲଟ ଯେଉଁ ରମତେ । ଲୁଟିବ ସିନା କାଲି ସଙ୍ଗାତରେ
ଲର୍ଘ ଆଡ଼ିଜେଢ଼ ଥିବ କୃପାସିନ୍ଧୁ । ଲକ୍ଷ ଆଛି କେତେ ଦ୍ୱେଲେଦ୍ୱେବନ୍ଧୁ,
ଲଲତା ଗୁହେଁକି ଯେ ତାକୁଅଛୁ । ଲଘେଦୃଷ୍ଟେରେ ମୁଁ ଚାଖିଛୁ ବାଛୁ
ଲଘୁକରବ ଯେ ଦେଖିଲାଯେଣେ । ଲେଖାଧିପ ଅଷ୍ଟୁ ଦୁର୍ଗର ଭଣେ । ୫ ।

ଲମ୍ବମମରମାରକ୍ତଂ ପାଶ୍ୱେ ପ୍ରାଚୀ କଟୋଲ୍ଲଟୌ ।
ବାଲା ଷ୍ଟୁଦପୂ ସତ୍ତ୍ୱସ୍ତୋ ମୁଖ ମଲ୍ଲକ୍ଷ କଙ୍କଲଂ ।

ଅମନ୍ଦାନନ୍ଦପୀୟୂଷଲସ୍ୟନ୍ଦସନ୍ଦୋହଭୁନ୍ଦଲଶ୍ୟନ୍ଦନ ପଦଦମ୍ପତ୍ତନନଦୌ ନିଶାତଭମଦଶାସ୍ପୃଢ଼ବନେଚରଚରଣାପୁଷ୍ପଧନ୍ଦଭିର୍ଯ୍ୟମ୍ନୁନାବଃପୂରବଦ

ଗ୍ରବନ୍ଦଲୃନ୍ଦଗୁନ୍ଦମକର ନ୍ଦପାନପ୍ରମୁଦିତାଲପାଲୀପ୍ରଣୀତଝଙ୍କାରୈର୍ନନ୍ଦ ମର୍ଦ୍ଦିତଗୋପୂରାବଲମ୍ବନ୍ଦିନକୁର ମସ୍ତବପାଠୈର୍ବାହ୍ନିନୀବଗାହ୍ବାଗତ ଗୋପିଜନଚରଣାଭରଣରଣଜ୍ଜୁରଣୈଃପରଭ୍ୟାମ ଧ୍ୱେଲ୍ଲାତ ଜଙ୍ଘ୍ରୀ ମାର ବାଭମ୍ବେଃ ସବୃତେଚ୍ଚପ୍ୟମ୍ବରଚଲେ ଶନୈର୍ନିକୁଞ୍ଜର ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତାସ୍ପୃଂ କାନ୍ତାସ୍ପୃଂ ତାଂ ପ୍ରତି ସଖ୍ୟଃ ।

ରାଗ ସାବେରୀ । ଆଠତାଳ

ବଢ଼ିଛବେଶସଞ୍ଜୁଲା ରେ ବାଳା । ବକ୍ରାଧରଶ୍ରୁତିଭୂଷଣୀଲା
ବାସ୍ତବରଥରେ ଏକାକ ହୋଇ ତୁ ଲଢୁଅଛୁ ଫୁଲଦୋଲା ।
ବିଳାସ କୁସଲା ରେ । ବଲ୍ଲୀନଳପ୍ୟ ବାହାର ଲୋଲା । ୧ ।
ବାଲକାଳୁଁ ବାସୀ ପର ରେ ବାଳା ବଞ୍ଚିଥିଲୁ ଅନୁସର ।
ବାଲଯଣ ବନଦ୍ୱାର ତୁଷ୍ଟ ବେଳେ ତୁ ଦେଲୁ ସାଙ୍ଗୋର ।
ବାତ୍ୟଘତ ଚୋର ରେ । ବାଣେ କାହ୍ନୁଁକ ପ୍ରତି ଆଦର । ୨ ।
ବଲ୍ଲୀଅ ନାହିଁ ଦୁରନ୍ତ ରେ ବାଳା । ବାସରେଭଭପ୍ୟ କରୁ ।
ବଳେ ଆଜ ତୁଣି ଆସିଲୁଣି ପୁଣି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆସୁ ଘରୁ ।
ବିଜନେ ଖଞ୍ଜରୁ ରେ । ବାଡ଼ା ବିସମ ଏ ଜା ନ ଡ଼ରୁ । ୩ ।
ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଚିତ୍ରମାନ୍ତ୍ରୁ ରେ ବାଳା । ବୃତଗଣ୍ଡ ଦସୁତ୍ରି ।

ବିମ୍ବାଧରରୁ ନବ ପଲ୍ଲବମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଦେଲ୍ଲ ତାଙ୍କ କାନ୍ତି ।
ବିଶ୍ଳଥ ହୋଇଛୁ ରେ । ବାସ ପିନ୍ଧ ଥିଉପଶୀକାଛୁ । ।୪।
ବିନସ୍ତ ସୁକଟ୍ସବନ୍ଧ ରେ ବାଳା । ବିମୋହନ କଳାବତୀ ।
ବୈକୁଣ୍ଠଦେବଦ୍ବିପଷଙ୍କୁ ଜାଣି ଯଶୋ ମଣ୍ଡିଲ, କ ଯିଛ ।
ବଲ୍ଲଭ ମୁବିଷରେ । ବଡେ ଅଷ୍ଟପୁର୍କ ଧଷଯଛ । ୫ ।

— —ଃ୦ଃ— —

ଯା ତ୍ବଂ ଶିରଶାଙ୍ଗଳତେ ସନ୍ଦେଥା ନାଳୀକନାଲଙ୍ଗନମପ୍ୟଗାତ୍ରଂ ଅନୀଲରତ୍ନାର୍ଗଳଯୁଗ୍ମରୁଦ୍ଧା ସେଁ ବହ୍ନିମାସୀଃ କଥମଦ୍ୟ କୃଷ୍ଣଂ ॥

ଯାନ୍ତ୍ରଃ ପ୍ରଣୟୋପହାସିର୍ବିନୋଦୈରତ୍ୟେବ ମାଲ୍ଲିନାମାଳିନ ଯ୍ବାମଙ୍ଗୌ ସ୍ଥଳକୃତାଯୂଲିଲାବିମର୍ଦ୍ଦନହୁଙ୍କାରାଙ୍ଗ୍ୟା ନାଗୀଲ୍ଯୁଷ୍ୟାଙ୍ଗାନ୍ରାଗାଦେଃ ଯଷ୍ଟାରଂ ସଲସବାଲସନିବେଶଣକଦମ୍ବକଦମ୍ବସମ୍ବାଧେନ ପଥା ତାଭ ସହଚରୀଭିରବଗାହ୍ୟାୟୁ ଯମୁନାଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁମାପ୍ତାଂ ରାଧ ଯୁ ସକସ୍ନ ଦଶୀତଃ । ସାନ୍ଦୀପନୀମୁନିନନ୍ଦନଃ ସାନନ୍ଦଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଂ ପ୍ରତି ସସ୍ମିତଂ ।

ରାଗ ନଳିନୀଗୌଡ଼ା । ତାଳ ଝୁଲା ।

ଶ୍ୟାମ ଶିଖଣ୍ଡଚୂଳ । ଶ୍ରମ କ ଆଳନ୍ଦାକେ ଦେଖ ସୁଫଳ । ପଦ
ଶଙ୍କର ନିଦ୍ରାବିନା ଗଲା କ ସତ୍ତ । ଶମ୍ବରପରପୁରୁ ଦେଲେ ଛକୁର । ୧
ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦେଶ ଦଶେ ଏପରି ଆଜ । ଶରଦଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ କାହିଁ ଲଜ । ୨
ଶିଶୁ ଦେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ କେଶବ ସତ । ଶଶ କଶୋଭିତ ଦେଲେ
ଯେ ସାର । ୩ । ଶିର ସୁନ୍ଦର ଦଶେ ଯ ବଙ୍କ ବୋଲେ । ଶରଣବୋଲି
ପଡ଼ିଲ କ ପାଦତଳେ । ୪ । ଶିଞ୍ଜିତ ଗୁଞ୍ଜମାଳା ଦଳଦେଇ କୁଠାରେ । ଶଙ୍କି
ନ କଲ ସଖାମାନଙ୍କଠାରେ । ୫ । ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ଆଦିସରକ ଦେଖ
ଶମନସ୍ବସା ତଟ ଅଟବୀ କୂଳ । ୬ । ଶପଥ ଶତ ଶତ କରନ୍ତି ସତ
ଶ୍ରୀ ବାଲୁଙ୍କେଶ ଦେବ ଡାକିଲେ ଗିତ । ୭ ।

— ଃ୦ଃ —

ନବଶୈଶବଶ୍ରୀସୁମାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଯ୍ୟାଙ୍ଗୁଲୀକୋଷ୍ଠ ତହୁର୍ଷସ୍ତଲସ୍ୟ ।
ତବ ତସ୍ୟ ବଲାତ୍ୟାବଲକାଯ୍ୟୁସ୍ତନତାଲଦ୍ୱୟଦାରଣଂ ନ ଚେତ ॥
ଏତେନ ଲବ୍ଧାସ୍ୱବ୍ଧମନୋରଥଫଳତୟା ଗର୍ବିତୋଽସି ଖର୍ବିତଗର୍ବଶର୍ବ
ହରମଣାସ୍ୱାଦେଣ—ବୋଦ୍ଧବ୍ୟଂ କନକଯଶୋଦସ୍ୟୋଂ ସୁଲଭସ୍ତବାଚରିତ
ନିରୂପ୍ୟସ୍ତବକ ମଧୁମଙ୍ଗଳେ ସପ୍ରଜଲ୍ପମୀଷତ୍—ସସ୍ମିତସ୍ତୁଂପ୍ରତି କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ମୁଖାରି । ତାଳତ୍ରିପୁଟା ।

ଧିକ୍‌ଜାତି ମୋର ରେ । ସବ ଏହୁ ଏବ୍ଧ ଥିଲ ରେ । ସାରଦାର ମିଶ୍ର
ମଣୀବରପରା ଧରିବସ ସୁଲେ ନାରଜୁଭ ନ ଫିଙ୍ଗ ପୁଣି ଦୃଷ୍ଟି ସୁନ୍ଦର ନୂତ
ଜାତି ବୀଣାର ଭଠୟା ଥରିଭା ପରମିତ । ପଦ ।

ଶୁଣିଲେ ଆଉକେ ବ୍ରଜେ । ସରଜ୍ଞବ ସିନା ଲାଜେ ।
ସାଦ ତୁ କୋଦ୍ଧଲେ ଭଞ୍ଜୁ । ସଂସାରେ ମୁଁ ନବ ଅଛୁ ॥ ୧ ॥

ସାଧୁଜନ କୁସ୍ତି କୃପେ । ବିନା ଭଲମନ୍ଦ ଛପେ ।
ସଦର କୋଧ ହୃଦୟ ସଦ୍ଭଜ ତୁ ସୁହୃଦୟ ॥ ୨ ॥
ସାଁଘାତ ଦେଖିଲୁପର । ହାଯୀ ଦେବାକୁ ବାହାର ।
ସାଥିବାର ଅବଶ୍ୟର । ସପତ୍ନୀ ମୁଁ ନୃଦେବଭୋର ॥ ୩ ॥
ସର୍ବାଙ୍ଗନାପ୍ରୁତ ସତ । ସେବକଯାଣେ ବୋଲି ପ୍ରୀତ ।
ସ୍ମରଣେ ପିଠିବେ ଛଳ୍କା । ସଖାବରୁ ଏବେ ଏକା ॥ ୪ ॥
ଏନାଂ ସମିନା ଅଯୁତେ । ସମର୍ପି ଦେବ ମୁଁ ତୋତେ ।
ସମ୍ଭଳ ମୋର ଆବୋର । ସର୍ବସ୍ୱ ସଙ୍ଗ ତୁ ମୋର ॥ ୫ ॥
ଶବ୍ଦ ଅନନ୍ୟ ଚରିତ । ଶିଷ୍ୟାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ତୁଳିତ ।
ସମସ୍ତୁ କାଠ ତୋଟିକି । ସଖା ଲକ୍ଷଣ ଏଟିକି ॥ ୬ ॥
ଶୁଣି କିଶୋର ଚିତନ । ସଖାବଳା ଆଳିଙ୍ଗନ ।
ନୃପାନା ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣେ । ସଚିତ୍ରପିସ ଯୋଡ଼ିଲେ କର ॥ ୭ ॥

ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟଶ୍ଳେଷଶର୍ମ୍ମବ୍ୟଗ୍ରକରକମଲସ୍ୱାନ୍ତସନ୍ତୋଷବନ୍ତୌ
ବନ୍ୟୋଽନ୍ୟାକ୍ଷୋଣିଳକ୍ଷ୍ମୀଶଣଗଳତସ୍ୱସ୍ରାନ୍ତରଙ୍ଗୌ ସଖାୟୌ ।
ସଶ୍ରଦ୍ଧା ବର୍ଦ୍ଧପଦ୍ୟୋପନତସଖିଭିଃ ଧାର୍ଦ୍ଧମାନଦ୍ଧବଂଶୀ-
ଶୃଙ୍ଗଧ୍ୱାନଭ୍ୟନ୍ତରଂ ଛଦପଦନଭୁବୋକନ୍ଦଭୁସ୍ତୀଗୁରସ୍ତେ ।

ତନସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତୀର୍ଥେଽସ୍ୟନ୍ୟତ୍ର ନୀଳଶାଦ୍ୱଳପତ୍ରସରୋଜନେତ୍ରାଞ୍ଚଳଭ ପଲ୍ଲବା ଧ୍ୱଗ୍ୱାସ୍ୱାଦବ ଲୋକ୍ୟ ସବ୍ରଜବାଲକବ୍ରଜଂ ସମୁଦଗାଣ୍ଡ୍ରବପାଂଶ୍ରିତ୍ୟଶୋଭୁପିଚିଣ୍ଡିଲଚରଣାମ୍ବୋଜଂ କଂଚିଦ୍‌ବଶିଷ୍ଟ ଶୈଶବଂ କେଶବଂ ମିଥଃ କଥାସ୍ତେନରେ ।

ରାଗ ମୋହନା । ଏକତାଳି ।

ଷଟ୍‌ପଦନୀଳକେଶି ଆହେ ଗୃହେଁ ଚାହ । ସର୍ବସହାରେ ଖେଳୁଛ
ନବବାରବାହ । ସମୀପରେ ତାର ଚାହ । ସରଚୁଅଛନ୍ତି ନୃତ୍ୟ ଅନେକ
ବରହୀ । ୧ । ସଞ୍ଚରଣଶୀଳ ନବତମାଳ ଭୁରୁହ । ସଙ୍ଗେ ଯୋଗଥାପି ଛନ୍ତି
ବ ମଖା ସଖୀବ୍ୟୂହ । ଶାରୀଶୁକ ପରଭୃତ ପାଖୀମାନଙ୍କରେ କରୁଅଛ
ନ୍ତି ସଙ୍ଗୀତ । ୨ । ସୁରେଶ୍ୱରଭବନ କି ହେବାରୁ ଜଙ୍ଗମ । ସବୁମଣି
ମାନଙ୍କୁ ମିଳଲା ସେହିକ୍ରମ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣା ଏ ଏଣିକ । ସକ୍ଷାଦବେମୂର୍ତ୍ତିବ-
ନ୍ତ ରତନ ଶ୍ରେଣୀକି । ୩ । ସଜହୋଇ ସୁର ସରଦାର ଥିବାଥାପେ-
ସ୍ୱତୀପ୍ସ ଫଳକ ଯୋଗିଅଛ ତାହାପାଶେ । ସାଉଦେବକନ୍ୟଷ୍ଟେଥାନ୍ତା ସରୋ
ଜ ସୁନ୍ଦରନେତ୍ରା ଜନମନଲୋଭା । ୪ । ସୁରଧେନୁଙ୍କିଲେ ଯେବେ କରଥି
ବାତପ । ସଙ୍ଖାଳି କରବା ଏ ତାପିନ୍ତୁ ଅଜାତପ । ସୁଶେଖରି ବାବସନ୍ତେ
ସାନନ୍ଦ ସୁଧାଂଶୁ ଜଗଦେବ ବୋଲେ ଗୀତ । ୫ ।

— — ଃ୦ଃ | —

ପୁରତଃ ପରତୋଽପି ଭୂନ୍ନୀକାଦଧୁଷ୍ଟ କ୍ରୀଡନମାଳ ଯସ୍ୟ ସଃ
ଅନ୍ତରୀକସୂଦନଦ୍ୱାଃ ଶିଶୁବିଦ କୋଽପ୍ୟଂ ଜଗନ୍ନେତ୍ର ରଞ୍ଜନଃ ॥

ଇତି କୌତୁହଳାଣସୃଲୋଲଲୋଚନାଙ୍କୋନ୍ନିତ୍ସ୍ରମ୍ଭା ଭୁଜାଗୀଣା-ଙ୍ଗନେଂ ନ୍ୟସ୍ତମୃଗଣାଂ ସମାପ୍ରାପେବ ନେହନ୍ତୁ-ସୈକତାଗଳଙ୍ଗିତଚରଣ ସରସିଜେ ନନ୍ଦକେ ବଧୂସ୍ତତରୁଟସ୍ଥା ହିବଜ୍ଞାନମସ୍ୟଂମଦନମୋହନ ଇତି ପ୍ରେମ୍ଣାମହିମାତ୍ରମତଃ ସମାବଭ୍ରଷୀତ ।

ରାଗ ଗୌଡ଼ା ତାଳ ଝୁଲା ।

ହରି ଆମ୍ଭର ଗୋ ଏତ ପ୍ରାଣଧନ । ପଦ ।

ହସହସ୍ତ ମଣିତ କଣୁଛୁ ଅପଘନ ଗୋ । ନିନ୍ଦୁଛୁ ଇନ୍ଦୁଙ୍କୁ ସୁବଦନ ଗୋ । ହଜାଉ ସଂଖ୍ୟକ ଏକ ହେଇକୋଟେ ମଦନ ଗୋ । ହେବ ଏଏ ମୋହନସମାନ ଗୋ । ହସିକ ସିବଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିକେଶର କ [illegible]ନ ଯେ ଶୁଣି ମୃଦୁ ବେଣୁ ଗାନ ଗୋ । ୩ । ହେଠେଥରେ କରଥିବା ଉଧାମାର ଯାନ ଗୋ । ହେବତ ସଫଳ ଯତ୍ନବନ ଗୋ । ୪ । ହାର ଠଧରେ ତରଳ ରତନ ସମାନ ଗୋ । ହେବ ଏଏ ଯୁବତୀ ଜୀବନ ଗୋ । ୫ । ହୃଷ୍ଟ ହୁଏ ଅଷ୍ଟାଦୂର୍ଗ ନମୁଚି ସୂଦନ ଗୋ । ହେଲା ଏଭସର ଵରତନ ଗୋ । ୬ ।

ଏତସ୍ୟ ସଣକୋଣାଖାସଣଦଳନ୍ମିଲୋଭବାଦାଣୁଗା-
ସାରୈଃ ମାତ୍ସୁସୋଭସୁନ୍ଦର ଦୃଶାଂକନ୍ଦର୍ପଦର୍ପୋଦୟଃ ।
ଦାସ୍ୟଂ କଂ ନ କଠବେଣ ବାଣମିସ୍ୟତ୍ତୈସ୍ତୁଲ୍ଲିଂ ମଣିନାଂ ଗର୍ଣୈଃ ।
ସଂବାଧ୍ୟଂ ମୁଣିଲ ଦୁରନ୍ତଖୁରଳୀଂ ବନ୍ଧାଧରେଣୁ ମୁତ ।

ଚରାଚର[illegible]ଧୈର୍ଯ୍ୟବଧ୍ୱଂସିନ ବର୍ହାବତଂସେ ସୈଂଂତସାନ୍ଦ୍ରବଣୀନନ୍ଦେପ୍ରସର ଚର୍କିକାୟୁଃ କାର୍କଶ୍ୟଜନତାପୁଃ ଶିଳାବଳନାଂ ଶୀଗୀନାମପ୍ୟଦିଶଂ ସପଲକଭୂସ୍ୟ ମୃଗାଣୀସୁକ୍ତିଚାସୃଃ ଫଣୀନାଂ ତକିତବିକଚଲୋଚନ ଭୂସ୍ୟାନ୍ମୁଭବୋବଭୂବ ॥

ରାଗ ଭୈରବୀ । ଆଡ଼ତାଳ

ଘମାନ୍ଜୁଙ୍କଣା ଧର ହେ ? ନୀରଯାଗରସମ୍ଭବ-ଲୁତକୁମୁକୁଳ ସନ୍ଦର-ତତୁଳ ହେ ।

ହିତଚକ୍ରବାଳ ମନ୍ଦାଭିଷଙ୍ଗୀବାରିଣ ହେ । ଶ୍ରୁତିଶିର ଅର୍ଚ୍ଚିତାଂଘ୍ରି ନୃହରି ଶ୍ରୀଚରଣ ହେ । ମରାଳବିଦ୍ରୁମଶ୍ରୀ କରଗଞ୍ଜିତ ଚରଣ ଧନାର୍ଜ୍ଜନ ହରଣ ଚଳାଚଳଶରଣୀ ତରାବୋଧକରଣ ବରାବର ଚରଣ ନଖାଂଶୁ ପୁରଟଣ ଶିଖାଭରଣ ହେ । ୧ ।

ସ୍ମରଣ ହେଲେ, ନାମକୁ ମୁଁ ନ ଭଜେ ତୁମ୍ଭର ହେ । ଯମେନ୍ଦ୍ରବରୁ ମୁଁ ପାପିଗଣେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ହେ । ମନାଜକର ହିତ ଅନାଦର ବିଧି ଅନାଦ୍ରିତ ନରତ ତ୍ରିନଙ୍କରୁ ମୁଁହିତ ଅନାଚାର ମୋ ଚିତ୍ତ ମନାଗୁଛି ଅଦ୍ୱିତ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ହିତ ହେ । ୨ ।

ଯମ ମୁଁ ନୁହେଁତ ଅନୁପମ ଅନୁଭବ ହେ । ଯମଦଣ୍ଡରୁ ମୋ ରକ୍ଷା କେମନ୍ତ ହେବ ହେ । ଜଳାକରଭବନ ବଳାମୃତଭୁବନ ବଳ ହିତ ରତନ ବଳାବିଲ ଯତନ ଭଳାପର ବନ୍ଦନଦଳାମୁକୁଳ ଧନ୍ୟବଳାଢ୍ୟ ମୁନିଜନକଳାପଧନ ହେ । ।

ଯମାଧିପ ଜଗଦ୍ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଦେ ସମୀପରେ ହେ । ଶ୍ରମାର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ ଭବଭ୍ରମାତୁରଯୁରେ ହେ । ବ୍ୟଥାନିବନ୍ଧ ହର ପ୍ରଥା ଚକ୍ର ନିକର ଯଥାନ୍ତରକୁହର ରଥାବରୁ ଅମର ମଥାମଣି କିଙ୍କର ଜଥାଙ୍ଗ ମୃତକର କଥା ବିନୟ ମୋର ବୃଥା ନ କର ହେ । ୪ ।

—*:○:*—

ଦଳିତାଞ୍ଜନପୁଞ୍ଜମଞ୍ଜୁଳାଙ୍ଗୋ ଲଳିତାଦମ୍ଭକଲ୍ପ କନାର୍ଦ୍ଧିତାଙ୍ଘ୍ରିଃ ।
ଫଳିତାମର ଭୂରୁହଃ ଶ୍ରିତାନାଂ କଳିତାପଂଦଳଯୁତ୍ତଲଂ କବିନାଂ ।

ପୀନାବନୀଭରସୂଚୋହିତବାଂଚବାହୋ
ଦୀନାଶ୍ରିତେନ୍ଦ୍ରତରମାହରଣଂ ସହୋନଃ ॥
ଚୀନାମ୍ବରାଲ୍ଲସଲଦଞ୍ଚଳଚେଲମାଲ୍ୟଂ
ହୀନାଂଗହାମସୁମତାଂଶରଣଂଶରଣ୍ୟଂ ॥
ପୀନାନୁକମ୍ପନରସାମୃତପୂରପୂର୍ଣ୍ଣୋ
ଜ୍ଞାନାଶ୍ୱନାଃସ୍ଫୁଟତତୌଧ୍ରୁବସଂଗ୍ରହଣୀଃ ॥

ମୀନ ଦ୍ୟନେକବିଧରୂପଧରଃ ସଦାମ୍ବୁ
ଷ୍ଣାଙ୍ଗ କଙ୍କଣପ୍ରାନ୍ତ ଜଳାଦବାଲୁ ॥

ସର୍ବେଶାଦ୍ୟଗାଦ୍ୟନୋଲା ଶୀଘ୍ରଲେଲଲୋଚନାଭ୍ୟାମମ୍ବାଭ୍ରାମନ୍ତିରମିତ
ସୁଧରବୋଚନାନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟତଦମାରସାଦୃଶ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣୀଭ୍ୟାମାର୍ଦ୍ରସ୍ୱରାଭା
ଣୀନ ସଙ୍କର୍ଣ୍ଣୀଭ୍ୟାଂତକ୍ତ୍ୟ ରବିନ୍ଦସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଭୃଙ୍ଗକଚରଣାଭ୍ୟାଂଭକ୍ତ୍ୟାନନ୍ଦ
ଚରଣାଭ୍ୟାମମାନୀଭ୍ୟାନନ୍ଦଭାବବିନାଭ୍ୟାଂ ରାଧାମାଧବାଭ୍ୟାଂ ନମୋ ନମଃ ।

— × —*—*—*— × —

ଇତି ଶ୍ରୀ କଟଶାରତ୍ନ ନନ୍ଦାଷ୍ଟକଂ ଶୁଭଂ ବାବ୍ୟଂ ॥

ଶୁଭମସ୍ତୁ

ଓଁ